Latvijas Nacionālā fronte aicina visus latviešus katru dienu pulksten 12.00 raidīt stingru pavēli domās, bet bez naida jūtām sirdī: *"LATVIEŠU TAUTAS OKUPANTI! BRAUCIET MĀJĀS! PAŠMĀJU GĻĒVUĻI, VĀRGUĻI UN NODEVĒJI, PAEJIET MALĀ!"*

Nevienam mēs Latviju nedodam

www.latvians.lv/nmln

DDD

DEOKUPĀCIJA
DEKOLONIZĀCIJA
DEBOĻŠEVIZĀCIJA

2003. gada
6. – 20. marts

cena: Ls 0,20

Nr. 5 (27)

LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES UN APGĀDA "VIEDA" INFORMATĪVAIS BIĻETENS

LATVIETI, LASI PATS UN DOD LASĪT ARĪ CITIEM!

PIEPRASIET laikrakstu *DDD* Preses apvienības kioskos visā Latvijā!

Iepriekš iznākušos numurus visērtāk varat iegādāties RĒRIHA GRĀMATNĪCĀS Rīgā, Čaka ielā 26 un Čaka ielā 50

UZMANĪBU!

AKCIJA!

Rēriha grāmatnīcās apgāda "VIEDA" grāmatām cenas pazeminātas līdz 50%

BANDĪTU VARAS BEIGU POSMĀ

SARUNA AR LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES PRIEKŠSĒDĒTĀJU *AIVARU GARDU*

– Kā jūs komentēsit faktu, ka prezidenta vēlēšanas Latvijā notiks jau šomēnes?

– Tik tiešām, ir sarunas, ka prezidenta vēlēšanas varētu būt jau ļoti drīz – pat 6.martā, kad iznāks šis avīzes numurs. Manuprāt, galvenais iemesls šādai steigai ir Vairas Vīķes-Freibergas nedrošais stāvoklis. Prezidentes popularitāte tautā strauji krītas, jo iespējamā ASV karā pret Irāku viņa atbalsta agresoru. Latviešu tauta un pat okupanti ir pret karu Irākā, tāpēc prezidentei un viņas atbalstītājiem kļūst bail, ka viņu vairs neievēlēs. Lielu lomu spēlē arī ASV vēstniecība, jo Vaira Vīķe-Freiberga viņiem ir vajadzīga kā ASV interešu bīdītāja Latvijā. Tāpēc viņi mēģina inspirēt šīs steidzīgās vēlēšanas. Viņas izteikumi Latvijas televīzijā liecina, cik ļoti tai ir iegaršojusies vara, ka **gribas vēlreiz un par katru cenu**.

– Bet vai Satversme to atļauj?

– Juristi arī presē ir izteikušies, ka šādas vēlēšanas neatbilst Satversmei. Arī es tam piekrītu. Satversmē ir teikts, ka prezidentu ievēl uz četriem gadiem, un tikai pēc tam tiek rīkotas nākamās vēlēšanas. Tomēr mūsu likumdevēji paši jau iepriekš ļoti bieži ir uzspļāvuši uz izdotajiem likumiem, arī Satversmi. Tāpēc nebrīnīšos, ka viņi arī tagad pārkāps Satversmi. Visprecīzāk VVF raksturoja R.Pauls, teikdams, ka tad jau svinēsim Jāņus martā, jo jūnijā jau tā kā tā būs jāsvin.

"Mēs nedrīkstam aizstāvēt netaisnību! Īpaši tāpēc, ka esam skaitliski maza tauta, mēs nedrīkstam nostāties netaisnības pusē izdevīguma ilūzijas dēļ. Šī netaisnīgā nostāja mums kā bumerangs nāks atpakaļ, radīdams traģiskas sekas."

– Šādi netiek dota iespēja arī nevienam citam kandidēt.

– Lai ievēlētu atkal Vairu Vīķi-Freibergu, priekšrocība ir tieši tam, ka vēlēšanas veic Saeimā, jo Saeima var citus nevēlēt. Es domāju, ka tieši dēļ kara Irākā tika apturēts arī referendums par tautas vēlētu prezidentu. Jau laikus tika saprasts, ka Vairas Vīķes-Freibergas autoritāte kritīsies. Tagad jau pat televīzijā, raidījumā "Ak, kungs!", tiek izsmieta šī sieviete, kuru daudzi līdz šim uzskatīja par "svēto govi". Šis izsmiekls bija ļoti pamatots. Tas liecina, ka nekādas cieņas tautai pret viņu vairs nav.

– Prezidents kā valsts vadītājs ir atbildīgs par valsti un ietekmē tās likteni jeb karmu. Vai valsts karma ir saistīta ar tautas karmu? Vai var būt tāds gadījums, ka valsts iet vienu karmisku ceļu, bet tauta – citu?

– Pareizi ir tad, ja tauta veido valsti. Šādā gadījumā, protams, valsts karma ir saistīta ar tautas karmu. Bet tad, kad tauta valsts veidošanā nepiedalās, jo to dara tikai oligarhi, tad šīs karmas, lai arī cieši saistītas, tomēr vienādas nav. Ja tauta ir pret netaisnību, bet valdība tomēr rīkojas pret tautas gribu, tad valsts un tautas karmas tik cieši vairs nav saistītas. Šādā situācijā tautai ir nepieciešams izvēlēties savu ceļu – labāko, lai arī valsts vara izvēlas sliktāko. Un tomēr tauta ir atbildīga, ja tā atļauj tādiem neliešiem valdīt. Tas, ka tauta to pieļauj, ļoti pasliktina tās karmu, un pēc Karmas likuma saņems savu pelnīto sodu. Tas nāks kā bumerangs. Katrai tautai ir jāgāž valdība, kas nestrādā tās augstākajās interesēs. Latvijā valdība iznīdē zemniekus, neveic dekolonizāciju, ved valsti uz Eiropas Savienību, bet bāleliņi klusē.

– Latviešu tauta Latvijas valsti neveido.

– Jā, neveido. Latviešu tauta tiek apmuļķota ar vēlēšanu palīdzību, kuras nenotiek godīgi. Tomēr tauta ir vainīga, ka tā sēž un klusē, un nepadzen valdošo režīmu.

Latviešu tautas karmu ļoti slikti ietekmē tas, ka tā neatbrīvo sevi no okupantiem, t.i., neveic dekolonizāciju. Par to tiekam sodīti. Gļēvie latvieši domā, ka dekolonizācijas neveikšana ir cilvēcība, bet tieši otrādi – tā ir necilvēcība pret taisnīgumuun pašiem pret sevi. To Karmas likums nepiedod.

▶ **2. lpp.**

Dmitrijs un Nadežda Zimi

ATŠIFRĒTAIS NOSTRADAMS

Vai pareģojumi piepildās?

Vai būs trešais pasaules karš? Uz šo jautājumu atbildi jūs varat meklēt jaunajā apgāda "Vieda" grāmatā "Atšifrētais Nostradams. Vai pareģojumi piepildās?" Tieši par šāda asiņaina un nežēlīga kara iespējamību runā šī grāmata. Viedais pravietis Nostradams jau 16.gadsimtā pareģoja Jauna Laikmeta iestāšanos. Mēs esam šā laika liecinieki. Pēdējā laika notikumi liek vērīgāk iedziļināties Lielā Orākula centūrijās, lai uztvertu viņa pareģojumu īsteno jēgu un labāk saprastu notiekošo. Lasītājam ir iespēja atklāt pavisam pārsteidzošas likumsakarības.

Grāmatas autori raksta: "Mūsu grāmata nepavisam nav par nākamo karu šausmām. Gluži otrādi – galvenais, par ko gribējām pastāstīt šajās lappusēs, ir tas, ka uz zemes sākas jauna ēra – labestības un taisnīguma ēra. Tieši par to vēsta Nostradama pareģojumi, neslēpti dēvējot nākamo laikmetu par "gandrīz vai jauno Zelta laikmetu", pārliecināti piebilstot: "Tas, kas būs, vēl nekad nav bijis tik brīnišķs." Vai šis apsolījums piepildīsies? Bet kāpēc gan ne? Ja jau citi pareģojumi, kas aprakstīti šajās lappusēs, sākuši piepildīties, tad kāpēc lai nepiepildītos viedie vārdi par jauno ēru?

Kas attiecas uz kariem un citiem smagiem pārbaudījumiem, par kuriem pravietis runā, tās ir tikai pārejas laika grūtības, kuras var un vajag pārvarēt. Turklāt Nostradams nemaz neslēpj šo biedējošo patiesību – un tikai tāpēc, lai mēs, cilvēki, kas dzīvojam laikmetu griežos, ar visminimālākajiem zaudējumiem veiktu visbīstamākos ceļa posmus. Galu galā nevajadzētu aizmirst, ka pareģojumi nebūt nav tiesas spriedums. Tie ir brīdinājums. Nostradams pats par to rakstīja: "Nākotne nav nosacīta galīgi un negrozāmi."

Iekšlietu ministrs norāda uz cittautiešu lielo īpatsvaru noziedznieku vidū

Iekšlietu ministrs Māris Gulbis intervijā žurnālam "Rīgas Laiks" norāda uz lielo cittautiešu īpatsvaru noziedznieku un ieslodzīto vidū un atzīst, ka šāda situācija var latviešos izraisīt "iekšējo nacionālismu."

"Es neesmu ne rasists, ne nacionālists. Bet, kad es redzu, kāda mums ir situācija, ka mums tomēr cittautieši ir lielākoties cietumos, ka cittautieši mums lielākoties ir noziedznieki, es zinu, kura personu grupa nodarbojas lielākoties ar narkotiku tirdzniecību, es zinu, ka viena etniskā grupa nodarbojas ar izspiešanām – man ir tā, ka man brīžiem šķiet – nu, kāpēc latvieši ir pelnījuši tādu situāciju?" pauž ministrs.

Viņš norāda, ka šo apstākļu dēļ reizēm rodas "tāds nacionālisms, iekšējais."

"Es iesaku arī sabiedrībai izvērtēt, "Jaunajam laikam" izvērtēt, "Rīgas Laika" lasītājiem izvērtēt to, kas sēž mūsu cietumos. Kādas tautības cilvēki. Tas nenozīmē to, ka es aicinu uz... Vienkārši katram pašam padomāt par to situāciju," saka Gulbis.

Iekšlietu ministrs atzīst, ka var saprast, kādēļ Eiropā pie varas nāk partijas, kas ir "pret migrāciju, pret migrantiem, pret imigrantiem un tamlīdzīgi."

"Mani tomēr uztrauc tas, kas patiesībā var notikt ar Latviju gan pēc iestāšanās Eiropas Savienībā, gan pēc iestāšanos NATO," norāda iekšlietu ministrs.

Intervijā viņš arī spriež, kāpēc "tomēr latviešu cilvēki un vispār Latvijas cilvēki ir ļoti simpātiski."

"Aizbrauc uz Eiropu – tas tā nav. Tas tomēr ir rezultāts tam, ka te tik daudz cilvēku apgrozījušies gadsimtos. Zviedru armija, dāņu armija, poļi, krievi, vācieši, mēs esam jau vairāku gadsimtus atpakaļ sajaukušies," klāsta ministrs.

"Un, ja man prasa, vai es esmu lepns, ka es esmu latvietis – jā es esmu ļoti lepns, jo man šķiet, tas, ka mums ir tikai miljons trīssimt tūkstoši iedzīvotāju, bet mēs esam sīksti kā... – ko varētu nosaukt par sīkstu?" spriež ministrs.

BNS

Līga MUZIKANTE
galvenā redaktore

CIK ILGI KLAUSĪSIM RIETUMU IDIOTIEM?

Tuvojas 16.marts – leģionāru piemiņas diena. Kā zināms, gājiens šajā dienā netiek rekomendēts un tiek spriests, ka latviešiem vispār labāk šo dienu nepieminēt. Gribas jautāt: kas pie tā vainīgs? Man zināma tikai viena atbilde, kura neko jaunu nepavēstī – vainīgi ir tie, kas ļauj sevi apkaunot un pazemot. Turklāt īpaši niecīgs un latviešu tautas necienīgs ir fakts, ka paši leģionāri savas tiesības neaizstāv. Jau pagājušajā gadā N.Romanovskis paziņoja, ka tie, kas 16.martā ies pie Brīvības pieminekļa nolikt ziedus, būs provokatori. Tad, lūk, viņa vērtējumā mēs, Latvijas Nacionālās frontes biedri, bijām provokatori. Bet tas taču ir absurds! Un kur nozudis kādreiz tik brašais leģionārs un vēstures zinātājs Visvaldis Lācis?

Būtībā šī atceres diena nav vajadzīga, ja jau bijušie cīnītāji ir kļuvuši tik nespējīgi un bailīgi, ka nevar apturēt leģionāru goda un cieņas aizskaršanu valdības līmenī. Ko tad mēs pieminēsim, par ko noliksim ziedus pie Brīvības pieminekļa, ja pašiem leģionāriem no tā ir "ne silts, ne auksts"? Brīvība nav izkarota, krievu okupācijas, pret kuru cīnījās leģionāri, metastāzes vēl aizvien žņaudz latviešu nāciju. Ar nožēlu jāatzīst, ka lielāko daļu kādreiz tik nelokāmo un varonīgo vīru, kas lēja asinis un ziedoja dārgāko savas zemes un tautas aizstāvībai, ir iespaidojusi valdošā kliķe, kas sen jau pierādījusi, ka neciena un nicina latviešu tautas vēsturi un centienus pēc patiesas brīvības, toties klausa Rietumu stulbeņiem.

Ar tizlu darbošanos 16.marta sakarā izceļas arī Drošības policija. Kā zināms, SAB ir izteicis savus pētījumus, ka šogad leģionāru dienā provokācijas plānotas netiekot. Tomēr viņu konkurējošā "firma" – Drošības policija, vēloties pārspēt SAB un izcelties Rietumu muļķu acīs, paziņojusi, ka 16.martā ir gaidāmas dažāda veida nekārtības. Varbūt, ka pati Drošības policija ir ieplānojusi saprovocēt aizdomīgas izdarības, lai būtu ar ko nodarboties? Atceros, kā pagājušā gada 16.martā drošības policisti uzvedās kā traki, izsekojot un sagūstot mierīgus pilsoņus. Lai gan tieši Drošības policijai būtu jārūpējas par leģionāru piemiņas dienas dalībnieku drošību, šogad viņi jau laikus iesējuši nemieru ar labi izplānotiem, provokatoriskiem izteicieniem par it kā gaidāmajiem incidentiem. Tādējādi patiesā provokatore ir pati Drošības policija.

Tāpat varam saderēt, ka mūsu valsts vadītāji 16.martā kā mazi, pārbijušies kucēni, asti kājstarpē iežmieguši, būs aizdiebuši uz ārzemēm komandējumos. Tādā veidā viņi cer nesabojāt savu tēlu to Rietumu idiotu acīs, kuri nesaprot un nesaprot, kas ir leģionāri.

Skarbi izklausīsies, bet gribu ieteikt leģionāriem pamācīties no cīņas spara un enerģijas pārpilnajiem okupantu kara veteāniem. Paskatieties, cik viņi braši soļo ietērpušies mūsu ienaidnieku formas tērpos. Droši pacēluši savas galvas, viņi uzspļauj tizlajam kangaru-pederastu režīmam un ņirdz drošības policistiem sejās, kuri nemaz neiedrošinās aizrādīt, ka formas tērpos maršēt viņiem ir liegts. Mūsu bāliņi tikai skumīgi uz to noraugās un rūpēs par "labo Latvijas tēlu" paklusām aizbrauc uz Lesteni, lai sentimentāli gremdētos pagājībā... Vai tiešām Rietumu muļķi ir sagūstījuši leģionāru prātus, ka viņi vairs paši nezina savu jēgu un nozīmi?

Būtu tikai normāli, ka bērni un jaunieši mācītos no vecāka gada gājuma cilvēkiem. Bet šobrīd ir jāatzīst, ka jaunatne ir tik neaktīva un nepatriotiska tāpēc, ka neredz vecajos drosmi un gara spēku. Tik tiešām varbūt tikai tādiem *vislatviešu* puskoka lēcējiem pietiek ar klusu, neuzbāzīgu pasākumiņu, bet jauniešus ar pēc taisnīguma degošām sirdīm tas neieinteresē. Ja leģionāri nostātos krasā un konsekventā opozīcijā valdošajam režīmam, pierādot savu nacionālo gribu, daudz vairāk jaunu cilvēku sāktu domāt par to, kā aizvest leģionāru cīņu līdz galam – kā panākt Latvijas dekolonizāciju!

Prāta darbības atjaunošanai un iedrosmei publicējam 1998.gada 29.oktobrī Saeimas pieņemto deklarāciju par latviešu leģionāriem Otrajā pasaules karā. Lai katrs atbild uz jautājumu: kādēļ tiek pieņemtas deklarācijas, kuras netiek pildītas un kuru noteikumi pārkāpti? Kādēļ leģionāri pieļauj sava goda un cieņas aizskaršanu?

Deklarācija par latviešu leģionāriem Otrajā pasaules karā

▶ **8. lpp.**

Laikraksts ***DDD*** Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga,2003
Tirāža 5 000 cena 0,20 apjoms 2 x A 2
Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE** (Reģ.Nr. LV 40008033014)
Norēķinu konts: Hipotēku un zemes banka;
Konts: LVL – 1000-054029-001; USD – 1000-054029-002
Galvenā redaktore: **Līga Muzikante**
Redaktores vietniece: **Liene Apine**
Pasta adrese: **Lubānas iela 6, dz.4, Rīga LV-1019**
Interneta adrese: **www.latvians.lv/nmln**
E-pasts: **lnf@inbox.lv**
Iespiests: SIA "Tipogrāfija Ogre"; Ogrē, Brīvības ielā 31, LV 5001
Pasūtījums: Nr. 4/22 Ofsetiespiedums

BANDĪTU VARAS BEIGU POSMĀ

◀ **1. lpp.**

– Mēs vēlamies, lai okupanti aizbrauc atpakaļ uz Krieviju. Dzīvās Ētikas Mācībā ir norādīts, ka Jaunā Pasaule attīstīsies Krievijā. Bet šobrīd šajā zemē ir vērojama ļoti liela netaisnība. Kā savienot šo reālo situāciju ar Jauno Pasauli?

– Pašreiz Krievija iziet ļoti grūtu karmu, tātad atdod parādus. Krievijā patiešām ir milzīgi daudz tumsas, bet ir teikts: "Kur ir biezāka tumsa, tur arī spožāka gaisma ir gaidāma." Pirms rītausmas vienmēr ir vistumšākais laiks. Krievijai ir milzīgas potences, daudz lielākas par Ameriku, kura drīz var sabrukt kā kāršu namiņš savas politikas dēļ. Bet Krievija, sūri atdodot savus parādus, pacelsies. Protams, šī zeme kļūs taisnīgāka, atbrīvos savas apspiestās tautas, kuras būs pateicīgas. Tad būs iespējams sākt jaunu sadarbību starp iepriekš apspiestajām tautām un pašu krievu tautu. Krievu tautai arī vēl ir jākļūst par saimnieku savā zemē. Arī Krievijā notiek visādas manipulācijas ar vēlēšanu rezultātiem. Pēc Platona piecu valstu veidu iedalījuma Krievija ir oligarhiskas un demokrātiskas valsts mistrojums. Tieši tāda pati ir arī Latvija. Arī ASV ir šāda pati – oligarhu un stulbas, nevis ideālas, demokrātijas vadīta. Šādās valstīs tautas pie varas nenonāk.

Ar prieku vēroju, ka krievu tauta sāk celties. Krievijas skolotāji, ārsti, komunālās sistēmas darbinieki nesen izgāja demonstrācijās un streiko, pieprasot paaugstināt algas un izmaksāt aizturētās algas. Kā var saprast, ārstiem un skolotājiem ir aizturētas algas izmaksas par aptuveni 2 miljardiem dolāru. Putins, stājoties amatā, solījās atrisināt šo problēmu. Tomēr ir pagājuši jau trīs gadi, bet "vezums kā stāvējis, tā stāv". Tāpēc, ja Putins kaut ko labu Krievijai grib izdarīt, viņam ir jāapvienojas ar tautu, nostājoties tās pusē un aicinot to palīgā cīņā pret oligarhiem, kas tagad nosaka toni Krievijā. Tikai tad šī valsts varēs sākt jaunu, taisnīgu ceļu.

– Krievijā valda dolārs. Kas notiktu, ja Krievija atteiktos no tā?

– Dolārs ir sveša valūta. Eksistējot dolāram Krievijā, ierobežojas rubļa iespējas. Lai lasītājs saprastu, paskaidrošu sīkāk. Ja Latvija būtu tikpat militāri spēcīga, kāda ir Amerika, tā arī varētu sadrukāt 1 triljonu latu un uzspiest tos kā aizņēmumu uz 10% gadā, piemēram, ASV, Vācijai, Francijai utt., kur šis 1 triljons latu "staigātu". Tādējādi inflācija faktiski Latvijā nebūtu, jo mūsu valstī sadrukātais latu daudzums neapgrozītos. Toties pārējās valstis būtu atkarīgas no Latvijas, mums nāktu aizdevumu procenti, un mēs no tā visa barotos. Bet ja Latvija sadrukāto triljonu atstātu savā zemē, naudas salīdzinoši ar precēm būtu par daudz, viss kļūtu krietni dārgāks. Tādēļ triljons latu bez reāla preču seguma tiktu drukāts tikai, lai aizdotu citām valstīm. Ja aizdevums ir uz 10% procentiem, desmit gadu laikā mēs dabūtu atpakaļ procentos vien 1 triljonu. Tieši šāds princips ir ASV dolāram. Amerika barojas no visiem. Konflikts starp islama, Latīņamerikas un Āfrikas kontinenta valstīm un

Rietumiem ir radies tieši šā iemesla dēļ, jo šīs valstis negrib barot ASV uz sava rēķina. Tajā pašā laikā, ja valstis mēģinātu uzreiz savus dolārus atdot atpakaļ, ASV neņemtu, jo tai nevajag šos bezvērtīgos papīrīšus. Jāuzsver, ka investīcijas un aizdevumi, kas dzen tautu verdzībā, nav vajadzīgi. Mēs katrs saprotam, ka individuāli neviens neaizņemtos naudu, ja aizdevējs pēc tam viņu paverdzinātu. Bet valstis to dara...

> **"Patiesībā ir divi lieli bandītiski grupējumi. Tie ir vareni spēki, kas rausta ar aukliņām valstu valdības kā marionetes, tās ir šo pasaules mēroga noziedznieku varā. Viens rietumos, otrs austrumos. Abiem grupējumiem ir vienādas intereses – cirpt "aitas"."**

– 23.martā Čečenijā ir paredzēts referendums. Vai tas nozīmē, ka noregulējas mierīga dzīve, kā to paziņoja Krievijas vēstnieks Latvijā Studeņņikovs?

– Šāds referendums jāvērtē tieši tāpat, kā Augstākās Padomes vēlēšanas okupācijas gados Latvijā. Vēstnieks Studeņņikovs tagad saka, ka Čečenija ir Krievijas "subjekts", tāpēc vēlēšanas esot likumīgas. Tāds pats Krievijas "subjekts" okupācijas gados bija arī Latvija. Tomēr visas vēlēšanas taču bija nelikumīgas, jo, tāpat kā tagad Čečenijā, arī Latvijā tad bija klāt okupācijas karaspēks un pati teritorija bija okupēta.

– Tas, ka ir zināms, ka Krievijai ir liels garīgais potenciāls, ka tur attīstīsies Jaunā Pasaule, taču nenozīmē to, ka citām valstīm gaišās nākotnes vārdā būtu jāiekļaujas Krievijas sastāvā?

– Protams, ka nē! Dzīvās Ētikas Mācība tieši uzsver nepieciešamību domāt un panākt katras tautas un valsts patstāvību un pašnodrošinājumu. Valstij jāmāk pašai sevi nodrošināt, aizstāvēt savu tirgu. Tikai to, ko šajā valstī neražo, piemēram banānus, mēs varam iepirkt. Tāpat valstij ir jāražo kaut kas tāds īpašs, ko varētu pārdot vai apmainīt barterī pret kādu citu īpašu preci ārzemēs.

– Vai Krievijā attīstīsies Jaunā Pasaule, bet apkārtējās valstīs saglabāsies vecā, bojāejošā?

– Nē. Ir teikts, ka Jaunā Pasaule ir sākusies, tās likumi jau darbojas un attīstās visās zemēs. Mūsu cilvēki, kas pārstāv šo jauno domāšanu, kas zina trīs Dzīvajā Ētikā norādītos pasauli glābjošos Jaunās Pasaules principus – psihiskās enerģijas apgūšanu, sieviešu kustību un kooperatīvās iekārtas izveidošanu – ir katrā pasaules zemē. Bet Krievijai un Latvijai ir dotas lielākas iespējas.

– Dzīvās Ētikas Mācībā un Nikolaja Rēriha darbos daudz tiek runāts par tautu vienotību. Šobrīd Eiropas Savienība ir apvienojusi sevī daudzas valstis, tātad arī tautas. Tomēr kāpēc tā neatbilst taisnīgās, nepieciešamās vienotības piemēram?

– Tāpēc, ka Eiropas Savienība tautas paverdzina. Piemēram, latviešu tautu tā pazemo un paverdzina ar to, ka piespiež sadzīvot ar okupantiem. Dzīvā Ētika un visas patiesās, īstās Mācības uzsver tautu draudzību ar nosacījumu, ka katra tauta dzīvo savā Dieva ierādītajā zemē, neuzbāžoties citām. Pašreiz valdošās lielkapitāla intereses neatbilst Dieva gribai. Tas ir netaisnīgi, ka tautām ir jādzīvo tā, kā to vēlas kapitālisti. Viņi uzskata, ka tautām nav jābūt, – ir jābūt tikai cilvēkiem, kas pērk viņu preces. Eiropas Savienībā valda šis uzskats, viņi tikai pļāpu līmenī runā par tautu kultūru, jo jūt, ka citādi tautas turas pretī. Patiesībā lielkapitālistiem, kas veido Eiropas Savienību kultūra nav vajadzīga, vajadzīgi ir tikai pircēji. Daudzi piemin Franciju, Vāciju, kur nacionālā identitāte neesot apdraudēta, tādējādi mierinot, ka arī latviešiem nav ne no kā jābaidās. Tomēr arī franču un vāciešu nacionālās identitātes ir ļoti apdraudētas. Starpība ir tikai tā, ka tās ir skaitliski lielas tautas. Līdz ar to viņu nāciju bojāejas process notiek lēnāk. Latviešu tauta iznīks ļoti ātri. Viss, ko Eiropas Savienība būvē uz netaisnības pamatiem, ir lemts bojāejai. Latvija kā okupēta (Abrene vēl aizvien nav atdota Latvijai) un kolonizēta valsts (kolonisti nav aizvākušies) nedrīkst tikt uzņemta Eiropas Savienībā. Bet tautas šo netaisnību redz. Tagad visā pasaulē tautas ir sacēlušās pret ASV karu Irākā. Pat NATO valsts Turcijas parlaments ir nobalsojis, ka neatļaus izvietot ASV karabāzes savā teritorijā, neskatoties uz nekaunīgās uzpirkšanas mēģinājumu no Amerikas puses. Drīz tautas smiesies par tādiem agresoru pakalpiņiem, kādi ir mūsu valsts vadītāji. Valstis, kas ir spēcīgas (Francija, Vācija) jau atklāti pasaka ASV, lai "nepūderē smadzenes"! Kad Blēram vaicāja, lai viņš nosauc valsti Eiropā, kas ir ASV pusē, viņš teica – Polija. Angļu Parlamentā visi deputāti sāka smieties. Polija taču tikai tāpēc, lai tiktu uzņemta ES un NATO, darīs visu, lai izliktos labiņa. Tāpat ir ar Latviju. Tāpēc gribu teikt visiem nacionāliem latviešiem: "Mēs nedrīkstam aizstāvēt netaisnību! Īpaši tāpēc, ka esam skaitliski maza tauta, mēs nedrīkstam nostāties netaisnības pusē izdevīguma ilūzijas dēļ. Šī netaisnīgā nostāja mums kā bumerangs nāks atpakaļ, radīdams traģiskas sekas. Arābu pasaule tomēr ir tikumiskāka pasaule, jo tur nav tādas morālās degradācijas, kāda ir Rietumos, neplaukst tik ļoti narkomānija, alkoholisms, prostitūcija, atklāts homoseksuālisms u.c. apziņas deģenerācijas pazīmes." Rietumu valstis, uz kurām tik ļoti tiecas Latvija, ir nenormālas. Ja jau homoseksuālisms tiek atzīts par normu, tad drīz arī heroīna lietošanu atzīs par normu. Sākumā to izrakstīs uz stingrām receptēm, bet tad pamazām tas ieviesīsies ikdienas dzīvē... "Vieglās" narkotikas taču jau ir atļautas.

– Daudzi latvieši iedomājas, ka Eiropas Savienība Latviju pasargās no Krievijas un krieviem. Bet ir zināms, ka Krievija un Eiropas Savienība lemj par bezvīzu režīma ieviešanu savā starpā. Savukārt, pirms gada viens no lielāko Latvijā iznākošo laikrakstu vadītājiem izteicās, ka viņam zināms, ka Krievija ir noslēgusi slepenu vienošanos ar NATO Baltijas valstu sakarā. Kādu jūs redzat Latvijas nākotni, ja latviešu tauta nepretosies šāda veida lēmumiem?

– Visdrūmākās krāsās. Patiesībā ir divi lieli bandītiski grupējumi. Tie ir vareni spēki, kas rausta ar aukliņām valstu valdības kā marionetes, tās ir šo pasaules mēroga noziedznieku varā. Viens rietumos, otrs austrumos. Abiem grupējumiem ir vienādas intereses – cirpt "aitas". Tāpēc noziedznieki tautu priekšā spēlē teātri. Pilnīgā nopietnībā mums vairākus gadus stāsta, ka Eiropas Savienībā būs slēgtas robežas attiecībā pret Krieviju. Valstis priecīgas iestājas rietumu noziedzīgajā grupējumā. Tad bandīti satiekas un realizē slepeno plānu, lemj par bezvīzu režīma ieviešanu. Tā Rietumos cer nopirkt Austrumu atbalstu karam Irākā. Tikai muļķi var domāt, ka Eiropas Savienība un NATO pasargās mūs no okupācijas un kolonizācijas. Prakse taču liecina par pretējo, jo esam vēl okupēti un kolonizēti. ❖

Sarunu pierakstīja
Līga MUZIKANTE

VAI ATBALSTS ASV AGRESIJAI PRET IRĀKU PAZEMINA VAIRAS VĪĶES-FREIBERGAS REITINGU?

Līga KRIEVIŅA

Kā jau ziņoja masu saziņas līdzekļi, Latvijas valsts prezidente Vaira Vīķe-Freiberga pēc ASV prezidenta Džordža Buša ielūguma vairākas dienas pavadīja Vašingtonā un 17. februārī kā vienīgā goda viešņa piedalījās ASV Prezidenta dienas svinībās.

Izziņojot gaidāmo Valsts prezidentes Vairas Vīķes-Freibergas tikšanos ar ASV prezidentu Džordžu Bušu Baltajā namā, ASV Valsts departaments uzsvēris, ka "Latvija ir labs draugs un ASV partneris", un izteicis gandarījumu par Latvijas uzaicināšanu iestāties NATO. Preses paziņojumā bija teikts, ka Valsts prezidente un Dž.V.Bušs pārrunās virkni globālu jautājumu, ieskaitot situāciju ar Irāku.

Lielākā daļa Latvijas sabiedrības neatbalsta ASV nodomus uzbrukt Irākai, tādēļ domājams, ka mūsu prezidentes nostāja kara jautājumos ir pamatīgi grāvusi viņas popularitāti. Netiešā veidā to apstiprina arī masu saziņas līdzekļu pārāk uzkrītošā kampaņa, kuras ietvaros publicēti raksti, kuru mērķis ir spodrināt prezidentes kara propagandas paplucināto "demokrātisko vērtību aizstāves" tēlu.

Pēdējā laikā masu saziņas līdzekļu slejas rotā šādi raksti:

"Populārākie politiķi – prezidente, Kastēns un Ūdre",

"Vaira Vīķe-Freiberga varētu kļūt par Eiropas līderi",

"Pasaulē liela interese par Vīķi-Freibergu",

"ASV iedzīvotāji slavē Latvijas prezidentes atbalstu ASV politikai". (Droši vien tie miljoni ASV iedzīvotāju, kuri protestē pret karu Irākā no oficiālās ASV pozīcijas puses vairs par "ASV iedzīvotājiem" uzskatīti netiek. Viņiem tagad piešķirts "neizglītoto un neinformēto bauru" statuss.)

Interneta portāls *Delfi.lv* raksta: "Prezidentes preses sekretāre Aiva Rozenberga informēja, ka prezidente Latvijas nostāju Irākas jautājumā skaidrojusi tiešraidē telekompānijai CNN, kā arī divām citām ASV un Vācijas telekompānijām. Prezidente otrdien sniegusi interviju arī ietekmīgajam laikrakstam "The Washington Times", bet trešdien tikusies ar citiem medijiem."

Jau agrāk daudzi cilvēki norādīja uz mūsu prezidentes nedemokrātisko uzvedību, taču, neskatoties uz to, sabiedrības vairākums *jauko prezidenti* mīlēja bez ierunām, nevērtējot viņas patieso darbību. Jau 2000. gadā V.Vīķe-Freiberga Latvijas inteliģences konferencē izteicās, ka "mana un Latvijas izvēle ir izdarīta, un tā ir "jā" Eiropas Savienībai", pilnīgi ignorējot to, ka formāli taču priekšā vēl stāv tautas referendums par iestāšanos vai neiestāšanos šajā valstu savienībā, kas tad arī noteiks Latvijas izvēli.

Arī tagad prezidente atklāti parāda, ko viņai nozīmē tautas vara. "Latvijas nostāja" ir prezidentes un vēl apmēram 20% Latvijas iedzīvotāju, kuri atbalsta karu Irākā, nostāja. Reizēm pat rodas sajūta, ka nu jau mūsu prezidente Latviju nolēmusi pārvērst par vienu no ASV štatiem, nevis pieslieties Eiropas Savienības blokam.

Tā kā prezidente ir psiholoģiju studējusi sieviete un arī māte, viņai taču vajadzētu saprast, kādu psiholoģisku traumu visā pasaules sabiedrībā radīs šis karš. Vissmagāk tas, protams, ietekmēs Irākas mierīgos iedzīvotājus. ASV savu uzbrukumu sāks ar masveidīgu bombardēšanu, kuras rezultātā cietīs daudzi nevainīgi civiliedzīvotāji. Kā raksta franču avīze "Le Monde", atsaucoties uz kādu konfidenciālu ANO ziņojumu, kas nonācis tās rīcībā, – pēc šīs organizācijas ekspertu aprēķiniem Irākas karā varētu ciest apmēram pusmiljons cilvēku. Kā raksta avīze, informācijas avoti ANO apstiprina šī dokumenta, kas datēts ar 2002. gada 10. decembri, autentiskumu.

Vairāk nekā puse no Irākas iedzīvotājiem ir bērni un jaunieši līdz 20 gadu vecumam. Jautājums – cik no nogalinātajiem būs bērni un jaunieši? 250 tūkstoši? Bet varbūt vairāk?

"Diemžēl mūsu pašreizējā valsts vadība īsteno skriešanu līdzi "pasaules varenajai" ASV, kuras darbība arvien vairāk sāk atgādināt Hitlera laika Vācijas politiku."

Šajā rakstā, kuru jūs tagad lasāt, ir apmēram 8 tūkstoši burtu zīmes. Iedomājieties, ka katrs no tiem ir ASV nogalināts Irākas mierīgais iedzīvotājs. Iztēlojieties, cik daudz burtu ir 62,5 šādos rakstos kopā, un jūs iegūstiet tieši 500 000 zīmju; aiz katras no tām stāvēs kāda cilvēka dzīvība, izlieta par Buša vēlmi iegūt savā kontrolē Irākas naftu. Tāda neliela matemātika, lai abstraktu spriedelēšanu par iespējamajiem upuriem padarītu uzskatāmāku. Saliekot visus šos "burtiņus-cilvēkus" kopā, iznāktu vidēja biezuma grāmata ar nosaukumu: "ASV "atbrīvotie" irākieši, kuri par savu "atbrīvošanu" sajūsminās jau no viņsaules"...

Atgriežamies pie prezidentes cildināšanas akcijas, kuru nevienā citā vārdā kā "kara propaganda" nosaukt nevar. Interneta portāls *Apollo.lv*: "Latvijas prezidentei Vairai Vīķei-Freibergai šīsnedēļas vizīte Vašingtonā izrādījās negaidīti veiksmīga, jo amerikāņi no daudzām savas valsts malām sūtīja e-pasta vēstules Latvijas vēstniecībai, slavējot viņas stingro nostāju pret Irāku, raksta "The Washington Times". Daudzi pauda nodomu apmeklēt Rīgu un jautāja, kur varot iegādāties Latvijas ražojumus. Vēstniecība ieteica Latvijas šokolādi "Laima". Interneta lapā "www.balticshop.com" reklamēti arī Latvijas suvenīri, teikts publikācijā. Vairāki cilvēki slavēja Latvijas prezidenti par stāšanos pretī Francijas prezidentam Žakam Širakam, kurš nosodīja Austrumeiropas valstis par uzdrīkstēšanos iebilst pret Francijas un Vācijas opozīciju ASV nostājai Irākas jautājumā.

Uz Džonu Šēferu no Holivudas atstājuši iespaidu viņas izteikumi pirmdien pēc tikšanās ar prezidentu Bušu. "Paldies par skaidro valodu šodien Baltajā namā, nosodot Francijas un Vācijas, un daudzu ielās izgājušo cilvēku pašapmāna politiku," viņš rakstīja, ar to domājot pagājušās nedēļas nogales plašās pretkara demonstrācijas, "es lepojos, dzirdot valsti aizstāvam ASV cildeno nostāju pret fašismu un totalitārismu.

E-vēstulē no Oklahomasitijas ar parakstu "Garisons" teikts: "Es lepojos, dzirdot jūsu prezidentes skaidro un noteikto balsi. Vienlaikus man kauns par prezidenta Širaka neiecietīgajiem un draudošajiem izteikumiem un uzskatiem."

Vairāki autori minēja Latvijas vēsturisko pieredzi kā pamatu atbalstam Vašingtonas politikai. "Vienīgi tāda valsts kā Latvija spēj saprast, ko nozīmē dzīvot diktatūras apstākļos. Vīķes-Freibergas kundze, tāpat kā citi bijušā padomju bloka jauno demokrātisko valstu līderi, paskaidroja, ka latvieši saprot irākiešu likteni un viņu brīvības trūkumu," rakstīja Hovards Gintels no Ņujorkas.

Atzinīgi Latvijas prezidentes nostāju vērtē arī ASV amatpersonas. "Jūsu prezidentes stingrā daiļrunība, izklāstot jūsu valsts nostāju un balstot to uz valsts pašas cīņu par brīvību, kā arī pieminot cenu, kāda tika maksāta par samierināšanās politiku pret diktatūrām, bija svaiga un augstu vērtējama," teica Vašingtonas Drošības politikas centra izpildprezidenta vietnieks Tors Ronejs.

Daudzi cienītāji apsveica viņu pēc intervijas noskatīšanās televīzijas kanālos CNN un "Fox News Channel". Vienā evēstulē no "pateicīgā amerikāņa" teikts, ka latvieši "vienmēr bijuši un arī tagad ir ļoti iespaidīgi, drosmīgi cilvēki". Publikācijā minēts, ka vairāki amerikāņi pauduši savu nodomu apmeklēt Latviju. Džeks un Leslija Širaldi no Dalasas raksta, ka viņi pievienojuši Rīgu saviem šā gada atvaļinājuma plāniem Eiropā. "Jūsu valsts ir laimīga, ka tai ir tik izcila un spēcīga līdere," viņi piebilst. Džo Armstrongs no Masačūsetas štata raksta, ka viņš plānojis braukt uz Franciju, bet tagad tās vietā došoties uz Latviju, lai "izbaudītu jūsu drosmīgo, spēcīgo cilvēku garu zemē, kas nesen atbrīvojās no despotisma".

Lūk, ar šādu ASV kara propagandu tiek baroti latviešu lasītāji, lai saprastu, ka Vaira Vīķe-Freiberga ir vislieliskākā prezidente pasaulē, un tāda viņa ir tikai tādēļ, ka atbalsta ASV noziedzīgos nodomus iebrukt Irākā, gāzt tās vadītāju Huseinu un sagrāb šīs valsts naftas laukus.

Labi, ka mūsdienās informācijas apriti veicinājusi interneta attīstība. Tādēļ ar dažādu starptautisku ziņu aģentūru starpniecību varam uzzināt to, par ko latviski rakstošie propagandisti klusē.

Avīze "Washington Post", atsaucoties uz augstu stāvošiem ASV administrācijas darbiniekiem, raksta, ka Vašingtonā pa Amerikas vēstniecību kanāliem pienāk informācija, no kuras izriet satraucošs secinājums: "Ārzemēs arvien vairāk un vairāk par pasaules draudu uzskata Džordžu Bušu, nevis Sadamu Huseinu". Šīs Valsts departamentā nonākušās ziņas liecina par nozīmīgu sabiedriskās domas lūzumu daudzās pasaules valstīs.

Administrācijas pārstāvis, kurš ir iepazinies ar diplomātiskās sarakstes saturu, atzinās, ka ārzemēs "netiek uzskatīts, ka Huseins ir problēma". Šis anonīmais ASV Valsts departamenta pārstāvis avīzei pastāstīja, ka ārpus ASV robežām tiek debatēts ne jau par Irāku, bet galvenokārt par Amerikas darbību, kas nav pieņemama daudzām ārvalstīm, jo liekas tām "rupja, cietsirdīga un nepopulāra".

Bet, neskatoties uz visu to, Valsts departamenta pārstāvim nācās atzīt, ka šie satraucošie amerikāņu diplomātu ziņojumi praktiski neietekmē Baltajā namā notiekošo lēmumu pieņemšanas procesu.

Vēl joprojām pa pasauli klīst latviešu tautas ienaidnieku izdomātais sauklis "latvieši – žīdu šāvēji", kas neatbilst patiesībai. Latvieši tiek dēvēti arī par fašistu līdzskrējējiem, un tas notiek tikai tādēļ, ka viņi uzvilka vācu formas, lai cīnītos par Latvijas brīvību.

Diemžēl mūsu pašreizējā valsts vadība īsteno skriešanu līdzi "pasaules varenajai" ASV, kuras darbība arvien vairāk sāk atgādināt Hitlera laika Vācijas politiku. Lūk, tagad gan Latviju tās vadītāji ir padarījuši par valsti-fašistu līdzskrējēju, iesaistoties un aktīvi atbalstot ASV plānus iebrukt Irākā. Turklāt dara to tīra entuziasma pēc, bez noteiktu prasību izvirzīšanas ASV apmaiņai pret šo atbalstu. ❖

DEPUTĀTU ATBALSTS

Rīgas tiesas apgabala prokuratūrai

Pašlaik Latvijā novērojama negatīva parādība, ka par homoseksuālismu drīkst runāt vai nu tikai labu, vai arī neko, kaut arī šī seksuālā dezorientācija vistiešākajā veidā veicina ne tikai AIDS izplatību, bet arī dzimstības samazināšanos, ģimeņu sairšanu, sabiedrības garīgās un fiziskās veselības pasliktināšanos.

Pēdējais pierādījums tam ir Latvijas Radio ģenerāldirektora Dzintra Kolāta ierosinātā kriminālliета pret Aivaru Gardu, izdevniecības "Vieda" direktoru, par viņa izteikumiem grāmatas "Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts" ievadā. Tajā A.Garda, izmantojot tiesības uz vārda brīvību, kas ir katras demokrātiskas sabiedrības pamatnoteikums, izsaka savu viedokli par to, ka Dz.Kolātam nevajadzētu atļaut vadīt raidījumus Kārlim Streipam. Visiem ir labi zināms, ka šis žurnālists atklāti demonstrē savu homoseksualitāti kā pilnīgi normālu orientāciju, un uzsver, ka tā nav traucējusi viņam kļūt par visumā veiksmīgu cilvēku. Radio ģenerāldirektors līdz šim nav ieklausījies daudzajos klausītāju protestos, un tieši tādēļ A.Garda viņu pamatoti nosauca par "pederastu aizstāvi".

Esam neizpratnē par kriminālvajāšanas uzsākšanu sakarā ar Aivara Gardas izteikumiem un aicinām lietu skatīt pēc būtības. Vai tiešām prokuratūrai būtu jānodarbojas ar homoseksuālisma propagandas atbalstīšanu un tās pretinieku vajāšanu? Vai tādējādi netiek mēģināts noslāpēt sabiedrības iniciatīvu, kuras mērķis ir parādīt, cik kaitīga un postoša parādība patiesībā ir homoseksuālisms un cik negatīvas sekas tas atstāj uz mūsu sabiedrību? Ja Dz.Kolāts uzskata, ka A.Garda viņu nepamatoti ir nosaucis par "pederastu aizstāvi", tad viņš kā radiožurnālists var publiski paust savu nostāju, pie tam apliecinot to kā Latvijas Radio ģenerāldirektors arī ar savu darbību – ierobežojot homoseksuālisma propagandu Latvijas Radio. Šādā gadījumā prokuratūras iejaukšanās kļūst lieka.

Lūdzam aizsargāt A.Gardas tiesības uz vārda brīvību atbilstoši Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 10.panta 1.daļā paredzētajam: "Ikvienam ir tiesības brīvi paust savus uzskatus", jo uzskatām, ka nedrīkst ierobežot viņa tiesības informēt sabiedrību par negatīvajām sekām, ko rada homoseksuālisms un tā propaganda.

Lūdzam informēt par to, kāds likuma pants ir bijis par pamatu A.Gardas kriminālvajāšanas uzsākšanai. Lūdzam izvērtēt, vai attiecīgais prokurors nav pārsniedzis savas likumā paredzētās pilnvaras.

Ar cieņu,

8.Saeimas deputāti:

Leopolds OZOLIŅŠ
Arvīds ULME
Andis KĀPOSTS
Pēteris KALNIŅŠ

2003.gada 25.februārī

❖❖❖

Jautājums 8.Saeimas deputātam
Aleksandram KIRŠTEINAM

– Četri Zaļo un Zemnieku frakcijas deputāti, atbalstot Aivara Gardas centienus apturēt homoseksuālisma propagandu, nosūtījuši prokuratūrai atklātu vēstuli, aicinot atsaukt viņam izvirzīto absurdo apsūdzību un pārtraukt kriminālvajāšanu. Kā jūs vērtējat šādu jūsu kolēģu rīcību?

– Homoseksuālismu, kā jebkuru cilvēkam piemītošu nenormālību, nevajadzētu popularizēt un reklamēt, tādēļ pilnībā atbalstu savus kolēģus. Izvirzot apsūdzību pret Aivaru Gardu, ir klaji pārkāptas tiesības uz uzskatu izpausmes brīvību. Uzsākt kriminālliетu par kaut kādiem izteikumiem, manuprāt, ir smieklīgi – tas ir preses brīvības pārkāpums. Amatpersonas, kas šādas lietas ierosina, parasti zaudē. Vēl jo vairāk tādēļ, ja kāds radio vai televīzijā klaji šādas lietas propagandē. Šādā gadījumā Aivars Garda ne tikai drīkst, bet viņa pienākums ir teikt, ka tas nav pareizi. ❖

Latviešu partija

aicina ziedot un atbalstīt AIVARU GARDU pret viņu safabricētajā kriminālvajāšanā, iemaksājot naudu Aivara Gardas atbalsta fondā:
Latviešu partija
(Reģ.Nr.90001396729)
Unibankas Rīdzenes nodaļa
Kods: UNLA LV2X
Konts: 50001598530
(ar norādi – Aivaram Gardam)

PASAULES ZIŅAS

ASV tomēr grib izvietot karabāzes jaunajās NATO dalībvalstīs

NATO spēku virspavēlnieks Eiropā Džeimss Džounss pirmdien paziņoja, ka viņš ir iesaistījies intensīvās sarunās ar alianses dalībvalstīm par ASV karabāzu sistēmas Eiropā reformu, tajā skaitā par daļas militāro resursu pārvietošanu uz Austrumeiropas valstīm, kas nākamgad iestāsies Ziemeļatlantijas aliansē.

Līdz šim Latvijas amatpersonas, tostarp Valsts prezidente Vaira Vīķe-Freiberga, kā arī ārlietu un aizsardzības ministrs iespēju izvietot karabāzes Latvijā ir noliegušī. Arī NATO ģenerālsekretārs Džordžs Robertsons nesenās vizītes laikā Latvijā apgalvoja, ka ASV neesot plānu pārvietot savas karabāzes.

Džounss, kurš ir arī Eiropā izvietoto 116 tūkstošu ASV militārpersonu virspavēlnieks, preses konferencē Vācijas pilsētā Štutgartē teica, ka viņš gatavojas apmeklēt septiņas NATO kandidātvalstis, tostarp Latviju, un līdz nākamā gada martam būs izstrādājis koncepciju par ASV karabāzu sistēmas Eiropā reformu. Drīz pēc tam šo plānu sāks īstenot, piebilda Džounss.

Pēdējā laikā prese vairākkārt ziņojusi, ka ASV plāno slēgt karabāzes Vācijā, lai sodītu to par negatīvo nostāju pret Vašingtonas plāniem par karu Irākā.

"Eiropas pavēlniecība burtiski atrodas krustpunktos starp diviem gadsimtiem," teica ģenerālis Džounss.

"Mums ir pilnīgāk jāatbild uz asimetriskiem izaicinājumiem," viņš sacīja, paskaidrojot, ka šie izaicinājumi ir individuālu personu un grupu terorisms salīdzinājumā ar parastu karu, kad bruņotajos konfliktos iesaistās valstis.

Gaidāms, ka reformu plānā būs paredzēts samazināt masveidīgo ASV militāro klātbūtni Eiropā, kāda tā ir kopš aukstā kara laikiem, un to aizstāt ar nelielākām bāzēm, kurās militārpersonas tiks dislocētas uz īsāku laiku, ņemot vērā konkrētā brīža militārās vajadzības.

Pašlaik lielās ASV bāzes Eiropā, piemēram, Rammšteinas un Reinas-Mainas bāze Vācijā, darbojas kā nelielas pilsētas, kurās ir arī skolas, slimnīcas un veikali, kas apkalpo karavīrus un viņu ģimenes locekļus.

Džounss sacīja, ka jaunās sistēmas galvenais uzdevums būs palielināt izdevumu efektivitāti un mobilitāti, reaģējot uz draudiem. Kā piemēru bāzei, kas nedarbojas pēc smagnējā 20.gadsimta garnizona principa, viņš minēja karabāzi "Bondsteel" Kosovā.

Džounss arī noliedza, ka jau būtu izveidots iekonservēšanai paredzēto ASV karabāzu saraksts, uzsverot, ka plānošanas process vēl ir sākotnējā stadijā.

NATO spēku virspavēlnieks Eiropā uzsvēra, ka šis plāns neesot vērsts pret Vāciju, kur ASV karabāzu apkalpošanā ir nodarbināti tūkstošiem vietējo iedzīvotāju.

"Tā nav automātiska reakcija uz politiskajām viedokļu atšķirībām," sacīja Džounss.

BNS/AFP

ASV karš pret Irāku nopietni apdraud ekonomiku

Iespēja, ka ASV varētu sākt karu pret Sadama Huseina režīmu, var apdraudēt ekonomisko augšupeju, jo kompānijas atliek lēmumus par investīcijām un patērētāji vairs netērē, saka ekonomisti. Patērētāju uzticība ASV februārī noslīdēja līdz deviņos gados viszemākajai atzīmei.

"Šis ir slikts brīdis ne vien Itālijai, bet arī visai Eiropai," teica "J.P.Morgan Chase & Co." ekonomists Londonā Paskvale Diana. "Šajā situācijā, kad akciju tirgus ir vājš un ekonomiskie rādītāji ir slikti, Eiropas Centrālajai bankai būtu jāpalīdz un nākamnedēļ jāpazemina procentlikmes par pusprocentu."

ASV prezidents Džordžs Bušs un Lielbritānijas premjerministrs Tonijs Blērs sakoncentrējuši Persijas līcī 250 tūkstošus karavīru, kas gatavi atbruņot Irāku ar spēku, ja viņi nebūs pārliecināti, ka Sadams Huseins ir atteicies no masu iznīcināšanas ieročiem.

"Kara vētra tūlīt var kļūt par īstenību, un biznesa struktūras un mājsaimniecības gaida, kas notiks un cik ilgi tas turpināsies," teica Itālijas lielākās mazumtirgotāju organizācijas "Confcommercio" galvenais ekonomists Karlo Moki. Šī organizācija apvieno 780 tūkstošus biznesa vienību. "Šo stagnāciju nevarēja paredzēt pirms trim mēnešiem," viņš piebilda.

LETA

Nezināms jokdaris premjera Liponena vārdā izvirza jautājumu par Karēlijas atdošanu

Kāds nezināms autors no Somijas premjerministra Pāvo Liponena elektroniskā pasta adreses izsūtījis vairākus paziņojumus, arī Krievijas prezidentam Vladimiram Putinam adresētu vēstuli, kurā teikts, ka Somija pēc parlamenta vēlēšanām izvirzīs jautājumu par Karēlijas atdošanu.

Teksts, kurā apgalvots, ka Somijas iedzīvotāju vairākums iestājas par Otrā pasaules kara laikā okupēto teritoriju atgūšanu, paralēli nosūtīts arī starptautiskajiem medijiem un diplomātiskajām pārstāvniecībām, raksta Somijas avīze "Kainuun Sanomat".

Kā apgalvots vēstulē, šis jautājums jau saskaņots arī ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Vēstuli noslēdz paraksts "Ar cieņu – Pāvo Liponens".

Rūpīgi ieskatoties, vēstules apakšējā stūrī lasāma piebilde, ka tās saturs nav jāuztver nopietni.

Neraugoties uz šo piebildi, Somijas policija sākusi izmeklēt šo incidentu, jo šādu viltojumu izsūtīšana pa elektronisko pastu ir pretlikumīga. Izmeklētāji pirmām kārtām centīsies atrast serveri, no kura nākusi skandalozā vēstule, cerot, ka galu galā izdosies noskaidrot ne vien datoru, no kura tā nosūtīta, bet arī paša jokdara personību.

LETA

KAM TIESĪBAS –

SARUNA AR 8.SAEIMAS DEPUTĀTU *ALEKSANDRU KIRŠTEINU*

– Nesen televīzijā jūs atgādinājāt, ka Krievija Latvijai vēl joprojām nav atdevusi Abreni. Kādēļ tieši tagad izskanējis šis atgādinājums? Manuprāt, šai problēmai jau sen vajadzēja būt atrisinātai.

– To pieminēju tajā sakarībā, ka Irāka pašreiz nav svarīgākais jautājums, kurā Latvijai būtu aktīvi jāiejaucas. Masu iznīcināšanas līdzekļi ir visapkārt – sākot ar Izraēlu un beidzot ar Somāliju un Jemenu, tie ir Ziemeļkorejā, Kubā un arī Baltkrievijā. Mēs nespējam nokārtot savas lietas, bet esam gatavi jaukties citu darīšanās.

Ja runā par Abreni, tad katru gadu ir bijušas publikācijas par šo jautājumu, jo tas ir iestrēdzis. Tādēļ laiku pa laikam nākas par to atgādināt. Arī Saeima ir pieņēmusi lēmumus, ka starpvalstu sarunās jārod šīs problēmas risinājums.

– Kad un kam, jūsuprāt, būtu jānotiek, lai šis risinājums beidzot tiktu rasts?

– Šie jautājumi nav atrisināmi vienā dienā vai gadā. Ja paskatāmies, kas notiek citur pasaulē, tad, piemēram, Krievija un Japāna tikai tagad runā par Kuriļu salu atdošanu, savukārt Lielbritānija un Spānija vēl joprojām runā par Gibraltāru. Mans uzskats ir tāds, ka pirms mēs sākam runāt ar Krieviju par robežlīguma ratificēšanu, mums ir svarīgi kļūt politiski ietekmīgākiem. Ar militāru spēku mēs nevaram Krievijai atņemt šo teritoriju, tātad vajadzīga politiska ietekme. Bet tādas mums nav. Politiskā ietekme mums varētu būt tad, kad mēs būsim tik bagāta valsts kā Šveice, vai arī tad, kad kļūsim par kādas spēcīgākas savienības dalībvalsti, piemēram, NATO. Tad arī Krievija būs ieinteresēta ar mums vairāk rēķināties.

– Bet tā kā pašlaik Abrene ir Krievijai piederoša teritorija, pilnīgi pamatoti varam apgalvot, ka Krievija vēl joprojām ir okupējusi Latviju.

– Ir politiskie paziņojumi un starptautiskās tiesības. Abrenes gadījums ir unikāls. Ja, piemēram, Somijai un PSRS pēc Otrā Pasaules kara bija līgums, tad Latvija ar Krieviju pēc 1920.gada Miera līguma noslēgšanas oficiāli nav bijusi kara stāvoklī. Runājot par Abreni, jāatsaucas uz profesoru Leberu, starptautisko tiesību speciālistu, kurš ļoti daudz pētījis šo jautājumu. Viņš nav atradis nevienu juridisku dokumentu, nevienu PSRS Augstākās padomes lēmumu, kurš apstiprinātu Latvijas teritorijas pievienošanu Krievijai. Tas ir tādēļ, ka 1944.gada augustā, kad LPSR prezidijs it kā nolēma pievienot Abreni Krievijas Federācijai, tādas LPSR Augstākās padomes faktiski nebija. Staļins nezināja, kad beigsies Otrais Pasaules karš un kāda būs pēckara Eiropa. Viņš nevarēja viennozīmīgi pateikt, ka Latvija un Baltijas valstis kopumā tiks atdotas PSRS, kaut arī tāda noruna bija. Ja mūsu, tā saucamie, sabiedrotie – ASV, Lielbritānija un Francija – sarunās būtu stingrāki savā nostājā, Baltijas valstīm tiktu piešķirts tāds pats statuss, kā tā laika "neatkarīgajai" Čehoslovākijai. Tā kā Staļins tobrīd nezināja sabiedroto lēmumu, būdams tālredzīgs, viņa interesēs bija iegūt stratēģiski svarīgo dzelzceļa mezglu – Pitalovu. Tādēļ viņš katram gadījumam lika it kā LPSR Augstākās padomes prezidija locekļiem, kuri nevarēja sanākt kopā, jo, pirmkārt, puse no viņiem nebija vairs dzīvi, un otrkārt, nebija arī Rīgas – vietas, kur satikties, pieņemt Krieviju interesējošu lēmumu.

Tātad, attiecībā uz Abrenes pievienošanu Krievijai, nav nekāda saistoša lēmuma, pat ne no PSRS Konstitūcijas viedokļa.

Šīs ir divpusējas Latvijas – Krievijas attiecības, tādēļ mums nav jāatsaucas ne uz kādu citu valstu, piemēram, Krievijas un Japānas pieredzi. Latvija oficiāli pēc 1920.gada Miera līguma nav bijusi kara stāvoklī ar Krieviju, tādēļ no Latvijas tiesību viedokļa un Saeimas lēmumiem, kas pašreiz ir spēkā, uz mums attiecas 1920.gada Miera līgums. Satversmē ir teikts, ka Latvijas robeža ir starptautiskajos līgumos noteiktā robeža, bet ar Krieviju mums cita līguma nav.

– Tas, ka juridiski Abrene ir Latvijai piederoša teritorija, nenozīmē, ka viss ir kārtībā, jo praktiski Krievija to ir okupējusi. Kas vainīgs pie šādas absurdas situācijas – valdības neizdarība vai bailes no iespējamiem Krievijas militārajiem uzbrukumiem?

– Varu pastāstīt par Andra Šķēles pirmās valdības laiku, kad V.Birkavs bija ārlietu ministrs. Toreiz netika apstiprināts Ārlietu ministrijas izstrādātais robežlīgums ar Krieviju, kas gan bija tikai tīri tehnisks, jo parafēja (*parapher* – fr.val., starptautiska līguma tekstu pirms tā galīgās oficiālās parakstīšanas apstiprināt ar to personu vārda un uzvārda iniciāļiem, kas ir sagatavojuši šo līgumu. – *red.piez.)* jau faktiski eksistējošo robežu. No valdības puses tas netika atbalstīts viena iemesla dēļ – līgumā ar Krieviju nebija norāde, vai šos sešus pagastus un Abrenes pilsētu Latvija zaudējusi okupācijas rezultātā, vai par pamatu tiek ņemts 1920.gada Miera līgums, kas ļauj vēl atgriezties pie jautājuma par šīs teritorijas atgūšanu. Lai cik dīvaini tas arī neliktos, bet šādu līgumu parakstīja nākošā – *tēvzemieša* G.Krasta vadītā valdība. Kad vēl nesen viņam jautāju, kādēļ viņš parakstīja šādu līgumu, viņš teica, ka tas ir tikai tehnisks dokuments, kas attiecas uz pašreizējo situāciju un nekādā gadījumā netraucē vēl atgriezties pie šī jautājuma.

Ko var pārmest pašreizējai valdībai? Var pārmest bailes runāt par Abrenes atdošanu Latvijai starptautiskās sanāksmēs. Manuprāt, ir diezgan smieklīgi, ka pagājušā gada beigās, kad Rīgā notika starptautiska konference par Latvijas sadarbību ar Krieviju un dalību ES un NATO, par šo problēmu runāja nevis Latvijas valdības, Ārlietu ministrijas pārstāvji, bet gan Zviedrijas starptautisko lietu profesors. Viņš teica, ka Krievija acīmredzot negrib runāt par šo jautājumu, jo baidās no Kuriļu salu precedenta un sava starptautiskā prestiža.

Mēs varam pārmest, ka mūsu valdība starptautisko organizāciju sēdēs, kurās Krievija Latvijai pārmet it kā cilvēktiesību pārkāpumus, nespēj pateikt, ka Krievija turpina okupēt Latviju, jo Abrene nav atdota.

– Kādēļ tas tā notiek? Valdības koalīcijā taču bija arī *tēvzemieši* un pie citām partijām piederošie nacionāli domājoši cilvēki?

– Kaut arī bija koalīcijas valdība, Latvijas ārlietas vienmēr noteica viena partija – pēdējos desmit gadus tās bija *"Latvijas Ceļa"* rokās. *"Latvijas ceļam"* bija tā saucamā tilta koncepcija, kas balstīta uz domu, ka Latvija ir tilts starp Krieviju un Rietumiem, jeb Austrumiem un Rietumiem, ka politiskās tā brīža intereses ir augstākas par starptautiskām tiesībām. *"Latvijas ceļš"* domāja vispirms nostiprināt Latvijas ekonomiskās intereses, piemēram, naftas tranzīts, nodokļu atvieglojumi utt., atstājot iespēju it kā nākotnē atgriezties pie šī Krievijas – Latvijas robežas jautājuma. Diemžēl, aiztaisot naftas vadu, palielinot muitas tarifus, faktiski sabruka *"Latvijas ceļa"* rūpīgi būvētais tilts. Vienā teikumā to varētu formulēt šādi: Krievijas ģeopolitiskās intereses izrādījās svarīgākas par *"Latvijas ceļa"* kabatas interesēm. Galu galā Latvija palika pie sasistas siles.

– Lai vai kā, Latvijas okupācijas fakts ir neapstrīdams. Ja ir bijusi okupācija, tai jāseko arī deokupācijai un dekolonizācijai. Līdz šim bailes no Krievijas militāra uzbrukuma kalpoja it kā par argumentu dekolonizācijas neveikšanai. Tagad, kad Dž.Bušs ir apliecinājis, ka jebkurš militārs uzbrukums kādai no Baltijas valstīm būs uzbrukums arī ASV, mūsu valdībai taču vairs nav nekādu šķēršļu atjaunot Latvijā taisnīgumu?

– Manā uztverē deokupācija un dekolonizācija ir simtiem dažādu likumu, sākot ar izglītības un beidzot, piemēram, ar īpašumu atdošanu. Nevar krist galējībās un teikt, ka Latvijā nekas nav darīts. Laikā, kad Augstākajā padomē tika izveidota Satversmes frakcija, kas oponēja Tautas frontei, tika pieņemti divi būtiski likumi. Viens no tiem bija Saeimas vēlēšanu likums, kas paredzēja, ka vēlēšanās var piedalīties tikai Latvijas pilsoņi. Otrs likums atjaunoja bijušo īpašnieku tiesības uz zemi un nekustamo īpašumu.

– Viena lieta ir īpašumu atdošana bijušajiem īpašniekiem, cita – lielais civilokupantu skaits, kurš, ar vai bez īpašuma, vienkārši lēnām, bet mērķtiecīgi iznīcina latviešu tautu.

– Bez šaubām, ka tā ir problēma. Bet arī to Augstākās padomes laikā varēja novērst. Attiecībā uz bijušajiem PSRS pilsoņiem – vairāk kā 700 000 cilvēku – bija izstrādātas divas koncepcijas. Vienu no tām bija izstrādājusi LNNK – tas bija projekts par pagaidu uzturēšanās atļaujām, kas pēc manas izpratnes būtu novērsis tagadējās problēmas ar lielo sveštautiešu skaitu. Ja tiktu akceptēts LNNK projekts, tad visiem bijušajiem PSRS pilsoņiem tiktu izsniegtas pagaidu uzturēšanās atļaujas un viņu klātbūtne tiktu legalizēta, atkarībā no apstākļiem – pēc nopelniem. Diemžēl šo LNNK likumu neatbalstīja, visi saņēma atļaujas palikt Latvijā un notika tas, kā sekas jūtam šodien.

Rodas jautājums, kādēļ, piemēram, Nīderlande pēc Otrā Pasaules kara visiem, pat mūķenēm, kuras bija iebraukušas vācu laikā, lika izbraukt no valsts? Kādēļ amerikāņi, pēc Irākas okupācijas Kuveitā no Kuveitas izmeta visus arābus, kuri nebija pilsoņi? Kādēļ Latvijā nebija tāpat?

Šo jautājumu uzdevām vēl tad, kad LNNK vēl nebija apvienojusies ar *Tēvzemei un Brīvībai*. Visi piekrita, ka okupācija ir noziegums arī pēc 7 un vēl 17 gadiem, bet tagad – pēc 57 gadiem tas viss ir pārvērties par starptautiskām tiesībām. Tas ir tādēļ, ka starptautiskās tiesības pēc Otrā Pasaules kara, sevišķi pēc 1970-iem gadiem, attīstījušās tādā virzienā, ka galu galā indivīda tiesības stāv pāri valstu un organizāciju tiesībām. Mēs varam runāt par to, ka Latvija ir bijusi okupēta, ka Latvijas tiesības no lielvalstu puses nav tikušas ievērotas, bet starptautiskās organizācijas pateiks, ka indivīds ir svarīgāks, ka cilvēks, kurš šeit piedzimis, nav izvēlējies šo valsti. Situācija ir tik absurda, ka starptautiskās organizācijas apšauba, ka bērnam ir jābūt atbildīgam, ka viņa vecāki vai vecvecāki savā laikā okupējuši citu valsti.

KAM PIENĀKUMS?...

– Tas, savukārt, ir pretrunā ar citām starptautiskajām normām, kas saka, ka okupanta pēctecis arī ir okupants, jo okupanta statusam nav vēsturiskā noilguma.

– Mans personiskais viedoklis ir tāds, ka starptautiskās tiesības faktiski ir **lielo valstu tiesības un mazo valstu pienākumi**. Risinājums Latvijas situācijai ir gaužām vienkāršs – viss, kas mums vajadzīgs, ir spēcīgs karaspēks. Tad neviens neko neteiks un nepārmetīs par civilokupantu izraidīšanu no valsts. Bet jautājums ir – vai mēs to varam vai nevaram izdarīt ar militāru spēku? Nevaram. Savukārt apelēt pie starptautiskām organizācijām ir bezjēdzīgi viena iemesla dēļ – katrai valstij ir savas politiskās intereses. Lai cik skarbi tas neizklausītos, bet nevienu neinteresē Latvijas problēmas, jo pat tā saucamā starptautiskā Latvijas neatkarības atzīšana nāca ļoti smagi. 1990.gadā man bija iespēja piedalīties pieņemšanā pie Lielbritānijas Ārlietu ministra (otrais svarīgākais amats aiz Valsts sekretāra). Tas bija martā, vēl pirms 4.maija Neatkarības deklarācijas pieņemšanas. Ministrs toreiz teica: "Nedomājiet, ka mēs, briti, nokausim vistu, kas dēj zelta olu. Jums vispirms savstarpējās sarunās ar Padomju Savienību jāpanāk Latvijas atzīšana. Tad, kad PSRS būs jūs atzinusi, tad arī briti jūs atzīs." Arī Amerikas Savienotās Valstis 1990.gada 5.maijā taču neatzina Latvijas neatkarību – Amerika pat netaisījās to darīt! Bušs, vecākais, bija ļoti pārsteigts, uzzinot, ka PSRS ir sabrukusi, jo mums, Latvijas Tautas frontei, bija dots uzdevums atbalstīt Gorbačova uzsākto *perestroiku*, nevis domāt par kaut kādu Latvijas neatkarību.

– No jūsu teiktā izriet, ka ir bezjēdzīgi gaidīt palīdzību no starptautiskās sabiedrības.

– Tā tas ir, jo diez vai amerikāņu armija mums palīdzēs atbrīvoties no kolonistiem. Atcerēsimies, ka pilsonības likuma normu mīkstināšana bija politiskais kompromiss, ko mums uzspieda tie amerikāņi. Tādēļ es uzskatu, ka būtu naivi cerēt, ka, piemēram, Amerika mums palīdzēs.

Taču ir cita iespēja. Latvija ir pievienojusies dažādām starptautiskām konvencijām, kas regulē migrāciju. Starptautiskās organizācijas ir pat paredzēti speciāli fondi – naudas līdzekļi cilvēku repatriācijai. Domāju, ka apmēram 150 tūkstoši no Latvijā esošajiem sveštautiešiem izmantos iespēju pārcelties uz Eiropas Savienības valstīm, 150 tūkstoši, izmantojot starptautisko fondu līdzekļus atgriezīsies Krievijā. Atlikušie tūkstoši paliks šeit un asimilēsies.

– Ja Amerika sākotnēji nemaz nebija domājusi atzīt Latvijas neatkarību, ja palīdzību veikt dekolonizāciju arī nav ko gaidīt, kādēļ Valsts prezidente un Ārlietu ministre saka, ka ASV ir darījusi Latvijai daudz laba un tādēļ mūsu pienākums ir atbalstīt tās vēlmi veikt militārās operācijas Irākā?

– Ir jāpiekrīt tam, ka, atšķirībā no Krievijas, Amerika nekad ar militāru spēku nav iekarojusi kādas citas valsts teritoriju. Ne Kuveitā, ne Nikaragvā viņi pat neiedibināja savu pārvaldi – amerikāņi vienkārši aizvāca savu karaspēku.

Tomēr tas, ka mums vienmēr ir jābūt sajūsmā par visu, ko dara Amerika, ka mums ir bailes pateikt patiesību, manuprāt, ir smieklīgi. Amerikāņi nekad nepakārtos savas intereses Krievijā interesēm Baltijā. Krievijā tās ir nesalīdzināmi lielākas, kā mēs redzam no samērā maigās apiešanās ar cilvēktiesību pārkāpumiem Čečenijā. Te vietā ir teiciens: "Valstīm nav draugu, bet ir tikai intereses." Nedomājiet, ka lielās valstis aizmirsīs savās nacionālās intereses.

– Kādas tad ir Amerikas nacionālās interese?

– Nepieļaut otru *11.septembri*. Amerikas interesēs ir iznīcināt visus iespējamos draudus. Mēs taču vēl nezinām, kā attīstīsies notikumi ar Ziemeļkoreju.

Šajā situācijā Amerikai ir vajadzīgs Krievijas atbalsts – bez tā ir diezgan grūti operēt Vidusāzijas valstīs, piemēram, Afganistānā utt. Mēs redzam, ka šeit šīs intereses saduras. Tādēļ mums Latvijā šajā gadījumā būtu naivi cerēt, ka amerikāņi palīdzēs nokārtot mūsu attiecības ar Krieviju.

– Tātad jūs, tāpat kā vairums Latvijā, domājat, ka prezidente un ārlietu ministre, izsakot Latvijas atbalstu ASV karam Irākā, ir pārsteigušās?

– Jā. Kaut vai viena iemesla dēļ – Latvijas Satversme paredz, ka Saeima izlemj šādus jautājumus. ❖

Sarunu pierakstīja
Liene APINE

> **"Starptautiskās tiesības faktiski ir LIELO VALSTU TIESĪBAS UN MAZO VALSTU PIENĀKUMI. Risinājums Latvijas situācijai ir gaužām vienkāršs – viss, kas mums vajadzīgs, ir spēcīgs karaspēks. Tad neviens neko neteiks un nepārmetīs par civilokupantu izraidīšanu no valsts."**

KRIEVU PĀTAGA UN BURKĀNS ČEČENIJĀ

Boriss STOMAHINS
Krievijas pilsonis

Ir kaut kas mistisks čečenu tautas neticamajā, pārcilvēcīgajā sīkstumā, 8 gadus karojot ar okupantiem. Krievu masu saziņas līdzekļu apmelota, aprunāta, pataisīta par briesmoni čečenu tauta nepadodas, turpina aizsargāt savu dzimteni un neatkarību, apkarot krievu agresorus zemes virsū un gaisā. Un pat vecās čečenu sievietes intervijā šiem masu saziņas līdzekļiem no visas sirds saka, ka, ja viņas būtu jaunākas, pašas brauktu ar Movsara Barajeva nāviniekiem uz Maskavu...

Okupantiem ir ne tikai pātaga, bet arī burkāni, un tie, kas ir uzticīgi vecās impērijas politikai, šos līdzekļus pielieto pārmaiņus. Uz naktī notiekošo mierīgo čečenu iedzīvotāju vardarbīgo aizvešanu, spīdzināšanu un slepkavību fona izskan aizkustinoši žēlīgas runas par to, ka Čečenijā "noregulējas mierīga dzīve", "atjaunojas kārtība", "sākta pensijas izmaksāšana" utt. Lai pēc tam, naktī ielaužoties mājās, lai pameklētu naudu, zeltu un citus labumus, satracinātajiem okupantiem būtu ko atņemt čečenu vecīšiem...

Bet pēdējo gadu pats grandiozākais "burkāns" solās būt 23. martā noteiktais "referendums par Čečenijas konstitūcijas pieņemšanu". Tur prieki būs visiem krievu fašistiem – no kremļa, civilajiem līdz skūtgalvjiem "bumbotājos"! Kā tad! – šis "referendums" taču vēl vairāk par melīgo Krievijas konstitūcijas 65. pantu, kur ierakstīta Čečenija, dos viņiem iemeslu uz visiem stūriem apgalvot, ka Čečenija esot "Krievijas Federācijas subjekts". Čečenijā nav notikušas nekādas Krievijas vēlēšanas un referendumi, tostarp arī par konstitūciju 1993.gada decembrī, federācijas līgumu 1992.gadā arī tā neparakstīja, uzskatāmi neeksistē nekādu juridisku pierādījumu tās "ietilpšanai" Krievijas Federācijā, bet pēkšņi – šāda dāvana!

To, ka vēl 1992.gadā čečeni paši pieņēma savu pilnīgi demokrātisku konstitūciju, kas vēl joprojām darbojas, kolonizatori nepiemin. Kā vienmēr viņiem vajag tikai ārēji pieklājīgu attaisnojumu un aizsegu savai nežēlībai pret čečenu tautu, "fasādi", kas ielīksmo lētticīgās Eiropas acis ar savu parādīto "demokrātismu" un kas it kā "likumīgi" un pat "saskaņā ar tautas gribas izpaušanu" atļauj sabradāt un apšaut čečenu tautas likumīgās tiesības uz pašnoteikšanos, neatkarību un savu nacionālu valstiskumu.

Jau tas vien, ka "referendumu" organizē Maskava okupācijas un pret vietējiem iedzīvotājiem parādīto nežēlīgo zvērību apstākļos, liecina par to, kāds būs šis "brīvās gribas parādīšanas" rezultāts. Un citādi būt nemaz nevar, citu metožu Maskavai nav. Atgādināsim, ka jau pirmais no Maskavas neatkarīgais referendums Krievijas Federācijā – referendums par Tatarstānas suverenitāti 1992.gada martā – parādīja, ka vairāk nekā puse tatāru skaidri un nešaubīgi vēlas atdalīties no Krievijas un izveidot paši savu neatkarīgu valsti. Tāpēc turpmāk referendumus rīkot okupētajās zemēs Krievija varēs atļauties tikai zem tanka stobra un melnās maskās tērptu specvienību automātiem...

Pēdējo reizi šo tradicionālo komēdiju ar krievu "rezultātu saskaitīšanu" un "brīvās gribas izrādīšanu" Čečenijā mēs redzējām pavisam nesen – pagājušajā rudenī. Tad atklājās, ka saskaņā ar Krievijas sarakstiem pēc visām neskaitāmajām cilvēku nolaupīšanām, slepkavībām, bombardēšanām un masveidīgas došanās bēgļu gaitās kādā neaptveramā veidā Čečenijā iedzīvotāju skaits ir palielinājies salīdzinoši ar to, kāds tas bija pirms kara! Nav nemaz jāšaubās, ka ar 23.marta "referenduma" patiesīgumu, ko Maskava piedāvās pasaulei, būs tieši tāpat.

Ko tad darīt? Grūti ieteikt kara un necilvēcīgu dzīves apstākļu izmocītajiem čečeniem – telšu nometnēs Ingušijā, pastāvīgi zvērīgi "uzspodrinātos" ciemos pašā Čečenijā, – kā viņiem balsot "referendumā" un vai vispār balsot.

Pašā Krievijā, protams, visas vēlēšanas, referendumi un pārējie pašreizējās čekistu varas pasākumi viennozīmīgi ir jāboikotē – bet Krievijā ciemus un pilsētas pagaidām vēl cieši neielenc kara tehnika ar netīrumiem notraipītiem numuriem...

Čečenu Pretošanās kustībai gribētos draudzīgi un no sirds dot padomu. Būtu labi lielāko daļu (ja neizdodas visus) vēlēšanu iecirkņu "referenduma" dienā, vēl līdz pusdienai, iznīcināt, neņemot vērā apsardzi, aiztriekt uz elli ar visām urnām un vēlēšanu komisijām, – lai "referendums" okupantiem FIZISKI nebūtu iespējams, un lai viņi pēc tam nevarētu pretēji patiesajiem faktiem balstīties uz tā rezultātiem un piesegties ar "tautas gribu". ❖

Pārpublicēts:
"Kavkaz-centr"
26.02.2003.
www.kavkazcenter.com

PASAULES ZIŅAS

Amerikas skolotāji – kara pretinieki tiek apvainoti, ka ar saviem argumentiem pret karu Irākā aizvaino un satrauc ASV karavīru bērnus

Mēnas štata Nacionālās gvardes karavīri, kuri iesaukti laikā, kad notiek gatavošanās uzbrukt Irākai, apgalvo, ka skolās skolotāji – kara pretinieki aizvainojot viņu bērnus.

Kā ziņoja Nacionālās gvardes preses sekretārs majors Pīters Rodžers, pēc gvardes karavīru teiktā, viņu bērni no skolas mājās nākot "sarūgtināti, nospiesti, raudoši. Tas ir saistīts ar pāris atgadījumiem, kas notikuši skolā, gan klasēs, gan arī rotaļu laukumos".

Elektroniskajā vēstulē, kura tika nosūtīta tā bērna vecākiem, kurš sūdzējās par skolā notiekošo, Nacionālās gvardes pārstāvis ir paziņojis, ka jau ir saņemtas "vairāk kā 30 sūdzības, kurās nosaukti skolu direktoru, skolotāju un skolēnu padomju vārdi".

27.februārī vēl nebija skaidrs, vai štata varas iestādes sauks pie atbildības kādu no nosauktajiem skolotājiem vai minētās skolas.

Majors Rodžers ziņoja, ka pašlaik notiekot "faktu ievākšana", kas saistīti ar šiem incidentiem.

"Mums ir zināms, ka daži izglītības darbinieki uzskata iespējamo karu Irākā par netikumisku, bet tos, kuri tajā piedalīsies, par netikumīgiem cilvēkiem", – teica majors Rodžers.

Kā ziņoja Olbaniza kungs avīzei "Bangor Daily News", tikai viena sūdzība ir saistīta ar vārdiem, kas izteikti klasē. Viens karavīra bērns apvainojies diskusijas laikā, kas bija veltīta Irākai, kad skolotāja asistents izklāstījis argumentus pret karu.

Olbaniza kungs pieminēja arī citus incidentus. Viens no tiem saistīts ar skolnieku, kurš lūdzis viņu atlaist no stundām, lai varētu piedalīties nodarbībās, kurās gatavojas karam. Otrajā gadījumā bērnu kaitinājuši skolas autobusā par to, ka viens no viņa vecākiem ir karavīrs.

Visā valstī skolotāji cenšas atrast veidus, kā pastāstīt bērniem par karu pret "terorismu".

Pēc *"Washington Times"* raksta

Kaujinieciski noskaņotie Austrālijas pamatiedzīvotāji meklē spēkus islamā

Ar dzīvi neapmierinātie jaunie aborigēni arvien lielākā skaitā pievēršas islamam. Pašlaik Austrālijā ir līdz desmit tūkstošiem iezemiešu-musulmaņu, ieskaitot tos, kuri nesen tam pievērsušies, un jaukto laulību pēctečus. Daži aborigēni pievēršas islamam garīga aicinājuma dēļ, bet daudzi runā, ka tas vairo viņos pašcieņu, kuras tiem pietrūkst, dzīvojot kā apspiestam mazākumam.

Šī reliģija sevišķi piesaista jaunatni, kura izjūt daudzu no netaisnības cietušo paaudžu jūgu, kuri ir neapmierināti ar savu atrašanos pašā Austrālijas sabiedrības apakšā. Dokumentālajā televīzijas filmā 23 gadus vecais Zālamans stāsta: "Tas nav saskaņojams ar mūsu reliģiju – lai tu paciestu, ka kāds tevi mīda kājām. Lūk, kāpēc islams ir aborigēniem tik piemērots".

Halīds, kurš par musulmani kļuva pirms desmit gadiem, saka: "Lai kur tu arī nebūtu, Osama bin Laden, es tevi mīlu, mans brāli, un lūdzos par tevi, tāpēc, ka tu man esi īsts garīgais vadītājs gan islamā, gan par brīvību visā pasaulē". Halīds apgalvo, ka aborigēnu apdzīvotajās vietās var atrast tūkstošiem bin Ladena piekritējus. "Ja viņu kādreiz noķers, tad tūlīt radīsies tūkstoši jaunu vietā", – viņš saka.

Lielākā daļa aborigēnu ir kristieši – kopš tiem laikiem, kad ar cietumnieku karavānām kontinentā ieradās misionāri. Tomēr, līdzīgi kā afro-amerikāņu musulmaņi, viņi islamā gūst spēku. Valdība jau ir noraizējusies par šo tendenci un pēc 11.septembra un pagājušajā gadā notikušā sprādziena Bali, modri novēro radikāli noskaņotos musulmaņus.

Zālamanu, kurš pievērsās islamam, ietekmējoties no darba kolēģiem, vietējie specdienesti (ASIO) ir brīdinājuši: ja viņš atstās valsti, tad saskaņā ar likumu par cīņu pret terorismu atpakaļ visdrīzāk ielaists netiks. Pēc Zālamana vārdiem, aizbraukt viņš vēlas, lai iemācītos arābu valodu un varētu lasīt Korāna oriģinālu, tomēr ASIO tur viņu aizdomās, ka ceļojuma mērķis ir nokļūšana teroristu sagatavošanas nometnē.

Karanders Seits, avīzes "Australian Muslim News" uzskata, ka "baltā Austrālijas valdība ar viņiem nenodarbojas. Bet viņiem ir vajadzīga garīga vadība, un, ja kristieši nevēlas pret viņiem izturēties kā pret cilvēciskām radībām, tad es zinu, ka islams tam ir gatavs. Sabiedrība šos cilvēkus ir nostūmusi dzīves maliņā".

Džastins, 20 gadus vecs jurisprudences students stāsta: "Es jūtu, ka Austrālijā man nav tiesību uz cilvēcisku eksistenci. Islams dod man ticību, ka es esmu cilvēks, dod man spēkus dzīvot un mierīgāk izturēties pret visu to, kas mums jāpārcieš."

Tomēr aborigēnu-musulmaņu pieredzi par pilnīgi pozitīvu nosaukt nevar. Daži cieš no vietējo kopienu nosodījuma, kur viņus uzskata par nodevējiem, bet tajā pašā laikā mošejās lielākā daļa musulmaņu izturas pret viņiem naidīgi.

Pats pazīstamākais no Austrālijas aborigēniem-musulmaņiem ir sporta zvaigzne Entonijs Mandains, bijušais regbija spēlētājs, bet tagad bokseris, kurš izraisīja lielu sašutumu ar savu paziņojumu, ka ASV pati ir vainīga 11. septembra teroristiskajā uzbrukumā.

Šādi uzskati ir arī cilvēkiem, kuri tika rādīti iepriekš minētajā filmā. "Amerika un Lielbritānija pārāk ilgi ir visus komandējusi," – teica Halīds. "Lai tagad paši izmēģina, ko nozīmē būt mūsu ādā".

Pēc INDEPENDENT *raksta*

ATBALSTS

LR ģenerālprokuroram J.Maizīša kungam

Mēs, apakšā parakstījušies, oficiāli reģistrētās Latvijas Aizsargu organizācijas pārstāvji kategoriski nosodām homoseksuālismu un visus tā paveidus kā pretīgāko un bīstamāko līdzekli Dieva noteikto cilvēcisko attiecību sagraušanai pašos pamatos. Visi, kas piekopj šādas perversijas ir izolējami no sabiedrības un ārstējami piespiedu kārtā. Tie, kas atbalsta un tieši vai netieši reklamē šo drausmīgo ļaunumu, ir saucami pie atbildības.

Mēs pilnībā atbalstām Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāja Aivara Gardas kunga uzsākto cīņu pret šo netikumu un pieprasām Jums, cienījamais Ģenerālprokurora kungs, nekavējoties likt pārtraukt Aivara Gardas, šī latviešu tautas patriota, vajāšanu.

Paraksti:

LAO Ģenerālinspektors **V.Mūrnieks**
LAO "Vecmilgrāvis" nodaļas komandieris **V.Čerņenoks**
LAO "Pārdaugava" nodaļas komandieris **Ž.Pumpa**
aizsargs **O.Sahars**
LAO komandieris **Ž.Trankalis**
un citi – kopā 13 aizsargi

LABA GRĀMATA UZLABO DZĪVI

SARUNA AR MEDICĪNAS DOKTORI
GAIDU PREIMANI

– Jūs esat medicīnas doktore, kura savā ikdienā ir izrādījusi interesi par labu, augstvērtīgu garīgo literatūru. Kādēļ tā jūs aizrauj?

– Es uzskatu, ka visiem cilvēkiem agrāk vai vēlāk ir jāsāk par to interesēties. Mūsu vidū cilvēku, kuriem nav garīgu vai fizisku problēmu, ir ļoti maz. Es atradu ezotērisko literatūru tad, kad mana dzīve likās nonākusi kritiska bezdibeņa malā. Tajā laikā "Rīgas Balsī" izlasīju Starovoitovas rakstus par Rērihu. Tas man kļuva par lielu stimulu sākt lasīt **Nikolaja Rēriha grāmatas**. Vēlāk es atradu arī Krišnamurti darbus. Tas, protams, pilnīgi izmainīja manu skatu uz pasaules lietām un dzīvi kopumā. Un ļoti pozitīvā nozīmē!

– Nikolajs un Helēna Rērihi iedzīvināja un atdeva tālāk cilvēcei Dzīvās Ētikas Mācību, kura sevī ietver vissvētākās zināšanas zinātnē, filozofijā un reliģijā.

– Es pasniedzu medicīnu Alfrēda Vittes Hamburgas Astroloģijas augstskolā, kurā **Dzīvās Ētikas Mācība** jeb **Agni Joga** ir galvenais mācību priekšmets. Arī Rīgā ir filiāle šai augstskolai. Gribu norādīt, ka zinātne ar katru jaunu atklājumu apstiprina to, kas daudziem ir bijis it kā nepieņemams.

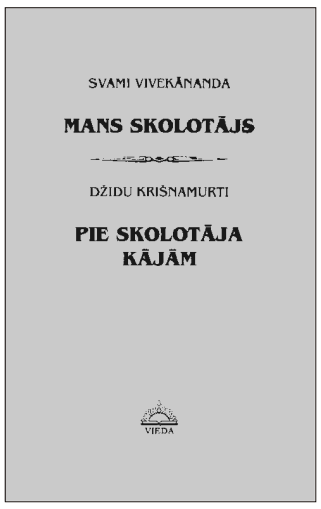

– Jūs lasāt lekcijas arī citur. Man stāstīja, ka Bioloģiskās lauksaimniecības organizācijas apvienības rīkotajā seminārā pirmo lekciju jūs sākāt ar ieteikumu katram klausītājam izlasīt Krišnamurti grāmatu "Pie Skolotāja kājām"*. Kāpēc?

– Mans uzdevums ir it kā lasīt pavisam sausas lekcijas par anatomiju un fizioloģiju. Tomēr uzskatu par absolūti nepieciešamu pastāstīt arī par kaut ko no savas pieredzes. Jo esmu pārliecināta, ka slimības nevar izārstēt ar tabletēm, ja cilvēks būtiski nemaina savu attieksmi pret pasauli. Nelielā grāmatiņa **"Pie Skolotāja kājām"** mani aizrauj ar savu vienkāršību. Tā ir gluži kā ābece ikvienam, jo sniedz izpratni par pašiem galvenajiem principiem, pēc kuriem veidot savu dzīvi. Ja cilvēks vēlas uzvarēt savas problēmas, es viņam iesaku sākt ar Krišnamurti grāmatas "Pie Skolotāja kājām" izlasīšanu.

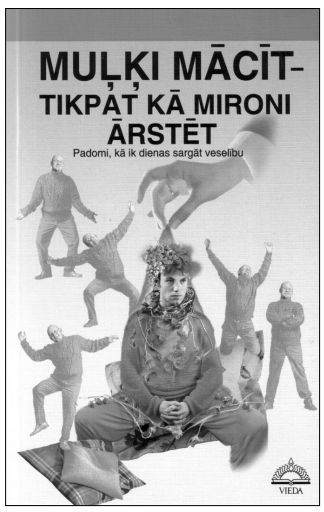

Arī Norbekova grāmatas ir ļoti vajadzīgas. Es saviem studentiem citēju viņa grāmatu **"Muļķa pieredze jeb kā atgūt redzi".** Tagad ir iznākusi vēl viena ārkārtīgi noderīga, uz Norbekova pamatprincipiem balstīta grāmata – **"Muļķi mācīt – tikpat kā mironi ārstēt".** Grāmatās dotās pavēles es izmantoju personīgi un jūtu, cik ļoti tās ir pareizas un palīdz dzīvot. Tādēļ tās vēlos ieteikt arī citiem. ❖

* Šo darbu latviešu valodā varat izlasīt grāmatā, kurā apkopoti divi augstvērtīgi sacerējumi – Svami Vivekananda "Mans Skolotājs" un Krišnamurti "Pie Skolotāja kājām". – *Red. piez.*

Sarunu pierakstīja Līga MUZIKANTE

KUR SLĒPJAS ĻAUNUMA SAKNE?

Aivars GEDROICS

Pēdējā laikā sabiedrību ir satricinājuši divi starptautiskie tiesas procesi, kuros mūsu valsts ir zaudējusi, un tagad no nodokļu maksātāju maciņiem nāksies maksāt pamatīgas kompensācijas – vienā gadījumā 1 500 eiro, otrā – vairāk kā 2 miljonus latu. Šajā sakarā nereti izskan gaušanās: vai, cik mums slikti tie advokāti, kas tie par juristiem, kuri nespēj kā nākas aizstāvēt mūsu valsts pozīcijas starptautiskajā arēnā... utt. Negribu noliegt, ka šādiem apgalvojumiem tiešām ir zināms pamats, tomēr, nezin kāpēc līdz šim neviens nav publiski uzdevis šādu, manuprāt, ļoti loģisku jautājumu – ar kādām tiesībām visas šīs t.s. "starptautiskās tiesas" jaucas mūsu valsts iekšējās lietās? Ja nu vēl gadījumā ar sagriezto zviedru kuģi tika iznīcināts svešas valsts firmai piederošs īpašums (bet tad atkal jājautā, kāpēc viņi šo kuģi attransportēja uz Latviju un vairākus gadus nelikās par to ne zinis?), tad pseidobaņķiera – kriminālnoziedznieka Laventa krimināllieta nekādā veidā neskar ārvalstis un to pilsoņus, līdz ar to neredzu pamata tām iejaukties šai lietā un komandēt mūsu juristus, kā spriest tiesu. Pirms dažām nedēļām radiodiskusijā par Laventa lietu un t.s. "Eiropas cilvēktiesību tiesas" (ETC) spriedumu šajā sakarā piedalījās vairāki cilvēki, tajā skaitā arī par supergodīgu un neuzpērkamu izsludinātā tiesnese Šteinerte. Radioklausītājiem bija arī iespēja uzdot sarunas dalībniekiem jautājumus, ko es izmantoju un pajautāju tiesnesei Šteinertei: "Kāpēc mums vispār jāpilda šis tiesas spriedums? Vai tad Latvija vairs nav neatkarīga valsts ar savu tiesu sistēmu? Kādas tiesības šeit ir iejaukties ārvalstīm?" Un atbilde skanēja tāda, kādu jau biju gaidījis: "Kā, bet mēs taču ejam uz ES? Mūs tur neuzņems, ja nepildīsim ECT spriedumus, ja nedzīvosim pēc Eiropā valdošajiem likumiem! Bez tam, Latvija ir arī Eiropas Padomes dalībvalsts, kas tāpat uzliek zināmus pienākumus..." Kā redzams, neviens neapgalvoja, ka mūs nepaklausības gadījumā bombardēs kā Afganistānu vai Irāku, vienkārši "draudzīgā Eiropas tautu saime" mūs tādā gadījumā atteiktos ņemt savā vidū.

"Diemžēl šī izglītotā kundze to nesaprot un pāris "LA" numurus vēlāk aģitē lasītājus stāties ES! Viņa cer, ka tad zinātne saņemšot atbalstu. Kāds naivums!"

Un te nu mēs nonākam pie galvenā – kur slēpjas visa ļaunuma, iepriekšminēto un arī citu nepatikšanu sakne? Tieši tur, ka mēs kā valsts tiecamies uz cionistu-masonu pārvaldīto kosmopolītiski-pederastisko Eiropas Savienību, ka mēs esam iestājušies Eiropas Padomē un EDSO (pēdējā, starp citu, noteicošā loma izsenis ir bijusi Krievijai)! Atbildiet, latvieši, kādu labumu jūs personīgi saskatāt Latvijas līdzdalībā šajās organizācijās? Vai labums ir tas, ka netiek veikta Latvijas dekolonizācija, bet liela daļa okupantu jau pataisīti par LR pilsoņiem? Vai labums ir mūsu cietumu pārvēršana par kūrortiem, vai jāpriecājas par nāvessoda atcelšanu? Visi šie pasākumi taču tika veikti no mūsu varturu puses saskaņā ar EP un EDSO prasībām? Vai šīs abas organizācijas uztrauc tas, ka latviešu tauta savā zemē ir jau praktiski kļuvusi par minoritāti un tai draud iznīkšana? Nebūt nē, drīzāk gan tas ir tieši tas, ko šo organizāciju vadība vēlas, jo, kā jau savulaik ir teicis "tautu tēvs" Staļins: "Ir cilvēks – ir problēma, nav cilvēka (šajā gadījumā – tautas) – nav problēmas!" Un šādās slepkavu organizācijās Latvija ir pati lūgusi sevi iekļaut!

Jel saprotiet, tautieši, ka visi šie veidojumi – EP, EDSO, ES, lai gan tiek sludināti par savstarpēji neatkarīgiem, tomēr ir viena cionistu-masonu "pūķa" trīs galvas, un, savukārt, ECT ir ceturtā. Lai cik labi apstākļi Latvijas cietumos būtu Laventam, lai cik profesionāli juristi mēģinātu aizstāvēt Latviju ECT, tās spriedums jebkurā gadījumā būtu Laventam par labu! (Cita lieta, ja par pārlieku ilgu uzturēšanos cietumā bez tiesas sprieduma būtu vērsies ECT, piemēram, kāds "pērkonkrustietis". Skaidrs, ka viņa sūdzību noteikti noraidītu, jo nedrīkst taču "izrādīt atbalstu fašistam".) Un nu skaidrs, ka, ietekmējoties no ECT, LR AT Senāts ir izlaidis "Bankas Baltija" vadoņus brīvībā. Lai gan oficiāli lietas izmeklēšana vēl turpinās, jo notiesātie ir iesnieguši apelāciju, ir skaidrs, ka spriedums būs tāds, ka ne Laventam, ne Freimanim vairs ne dienu nebūs jāsēž "ķurķi". Pretējā gadījumā "pasaule mūs nesapratīs" un teiks, ka "Latvijā valda antisemītisms".

Ko no tā mēs varam secināt? Ja mēs, latvieši, gribam, runājot dzejnieka Plūdoņa vārdiem, "... būt kungi savā Dzimtajā zemē, un PAŠI te likumus lemt", mums ne tikai nav jāstājas ES, mums ir jāizstājas arī no EP un EDSO. Atrašanās šajās organizācijās Latvijai un latviešiem ir nesusi vienīgi ļaunumu!

Diemžēl reizēm pat augsti izglītoti ļaudis nesaprot, kas ir galvenais viņu nelaimju un nepatikšanu cēlonis. Piemēram, medicīnas profesore A.Muceniece "Lauku avīzes" slejās sūdzas, ka viņas vadītajai pretvēža zāļu laboratorijai pietrūkst 100 000 latu, lai varētu pārkārtot savu darbību pēc Eiropas standartiem. Protams, vajadzības gadījumā šo naudiņu valsts varētu sameklēt, bet te ir jājautā – kāpēc to darīt? Ja šī laboratorija vairākus gadu desmitus ir sekmīgi darbojusies, neievērojot ES standartus, kāpēc pēkšņi tai jāpārkārtojas pēc ES "šnites"? Tādēļ, ka eiroonkuļiem un tantēm tā gribas? Te nu skaidrs, ka Mucenieces kundzes vadītās laboratorijas neveiksmju cēlonis arī ir Latvijas virzība uz ES! Diemžēl šī izglītotā kundze to nesaprot un pāris "LA" numurus vēlāk aģitē lasītājus stāties ES! Viņa cer, ka tad zinātne saņemšot atbalstu. Kāds naivums! Ja vēlētos, "eiroonkuļi" mums šo atbalstu sniegtu jau tagad, taču nē – to viņi nedara, bet prasības gan izvirza! Nav nekāda pamata cerēt, ka pēc iestāšanās ES kaut kas varētu būt savādāk!

Nobeigumā vēl īsa atbilde manam "labvēlim" Andersona kungam. Mans "uzvarošais šaha galdiņš" būs referendums, kurā, es ticu, tauta nobalsos pret ES! Taču neskumstiet, Jums, Skandināvijas valstu modeļa cienītājam, būs iespēja uz turieni pārcelties un paņemt līdzi arī savu mīļo Repšīti un komandu! Vislabākais būtu, ja Jūs to darītu jau šomēnes, negaidot septembri! Lai Latvijā ir tīrs gaiss no kosmopolītiskiem salašņām, lai šeit dzīvo Latvju Patrioti un vada savu valsti pēc Latviešu likumiem! Laimīgu ceļu, uz nesatikšanos! ❖

PĪLES VĪRUSS

Steidzīte FREIBERGA

Lai apdullinātu cilvēku prātus, pretlatviešu politikas sargātāji mūsu valstī ir palaiduši pīli, kura, izdzirdot vārdus "Latvijas dekolonizācija", tūdaļ pēkšķina: "Sabruks ekonomika! Sabruks ekonomika! Sabruks..." utt., u.tjp. Bet ko dara tauta? Vai tā padzen šo pīli, kas, apkārt plivinādamās, bļauj vienu un to pašu? Diemžēl daudzi latvieši ir ielaiduši savās smadzenēs šīs pīles vīrusu – un tas sekmīgi pilda savu postošo misiju, sagraujot normālo domāšanu un sagandējot apziņas. Un šie cilvēki vairs neapjēdz, ka paši vēl joprojām ir pastalās, bet daudziem nav pat vairs tās. Neapjēdz, ka noziedzīgā, mafiozo struktūru pārvaldītā "ekonomika" Latvijā, ir iedzinusi mūsu tautu galējā postā un nabadzībā. Un jo tālāk, jo trakāk – latviešu tautas iznīdēšanas process turpinās.

Nepārtraukti augošās cenas it visam, īres un dzīvokļu nepieciešamo ērtību maksājumu kāpinājumi – un tukšie maciņi dzen cilvēkus izmisumā. Būtībā lielam vairumam iedzīvotāju medicīnas pakalpojumi vairs nav pa kabatai, bērnus jāaudzina par ubagiem un analfabētiem ar pazemojošo okupantu slogu plecos. Tas viss ir ciniski un amorāli. Pat attiecīgie pakalpojumu sniedzēji vēl uzliek kaut kādas komisijas naudas, tas ir, "sodu" par to, ka cilvēks savā nabadzībā ir sagrabinājis vajadzīgo summu un ieradies attiecīgajā iestādē, lai samaksātu prasīto. Ik uz soļa mums "borē", ka jāatver maks un "par visu jāmaksā tik, cik tas maksā", neliekoties ne zinis, ka strādniekam par darbu nesamaksā to, ko tas ir nopelnījis, ka pensionāriem nopelnītās pensijas vietā atmet grašus, un mūsu maciņi kļūst tukši. Bet tajā pašā laikā uz mūsu rēķina iedzīvojas nodevēji un bezgoži. Tie ceļ aizvien greznākas muižas un villas, maina mašīnu pēc mašīnas – arvien glaunākas un dārgākas –, prihvatizē un pārdod, pildīdami sev makus līdz prātam neaptveramiem skaitļiem. Pārpērk un "izbaro" mums surogātus. Tāda, lūk, ir "saimniecība" šodienas Latvijā.

Bet Eiropas Savienība, uz kuru tagad drāžamies bez atelpas, tā vietā, lai palīdzētu veikt dekolonizāciju Latvijā, pieprasa no mums neizpildāmo – pārlatviskot okupantus, neliekoties ne zinis par mūsu mazajām algām un absurdi niecīgajām pensijām. Par to, lūk, eirostandartos nekas nav teikts.

Eiro-mafijai nav vajadzīga latviešu tauta ar savu saimniecību, bet gan beztautību masa lētam darbaspēkam un tirgus placis eiro-"precei".

Latvija šodien ir mafioza valsts, kas nerūpējas par savu tautu. Tas, kurš šādas valstiskas latviešu tautas iznīdēšanas "ekonomiku" grib nosargāt, ir vai nu nodevējs, vai arī stulbenis, kam nav galvā vairāk kā pīlei.

Latvieši! Iekustināsim beidzot savas smadzeņu pelēkās šūniņas. Vai tiešām neredzat, ka Latvijā latviešu tautai nav savas ekonomikas? Vai nesaprotat, ka ar steigu jāsagrauj valstī noziedzīgais, pret saimniektautu vērstais režīms? Apņemsimies taču reiz būt saimnieki savā Tēvzemē un pieprasīsim sev šīs tiesības. Par šo patiesību ir jācīnās, ja gribam, lai arī Dievs mums dotu savu svētību. Arī Kristus ir mācījis cīnīties pret netaisnību un ļaunumu. Bet ja šodienas mācītāji prasa kristiešiem samierināties ar tādu ļaunumu, kāds ir genocīds pret savu tautu, tad – lai Dievs viņiem žēlīgs!

30.janvāra rīta informācijā Radio-1 izskanēja kārtējā mūsu valsts prezidentes domu "pērle", ka "Latvija ir gatava cīnīties par demokrātiju un taisnību pasaulē – ne tikai uz savas zemes..." Viņa tikai nepaskaidroja, kā var cīnīties pasaules mērogā par to, kas nav pašu zemē. Un kas tā par pasauli, kuras vērtību kompleksu varētu papildināt valsts, kas savai pamattautai liedz izkļūt no haosa pašas zemē?!

Latvieši! Neticēsim demagogiem! Neļausim sagraut savas apziņas kaut kādām "pīlēm"! Bet koncentrēsim savu enerģiju un gara spēku kaut arī pēdējam elpas vilcienam – par savu tautu, par tās nacionālo brīvību. Mūs taču tā fascinē pagātnes varoņu cīņas par Patiesību, par Brīvību. Mēs varam daudz ko nepiedzīvot, bet aiz mums taču nāks mūsu tautas jaunā paaudze. Un vai patiesi gribam, lai viņi par mums zinātu tikai to, ka savas mazdūšības un gļēvuma dēļ esam ļāvuši iznīcināt latviešu tautu? Vai nav jāsarkst jau tagad, to iedomājoties?

Nedzīvosim ar negodu, bet, ja vajadzēs, aiziesim ar godu – un

Gars pacelsies, kur sīko nesamana –
– "Gods kalpot Latvijai" vairs nebūs zaimošana. ❖

LATVIJA PĒDĒJĀS IZVĒLES PRIEKŠĀ JEB KAS TO VAR GLĀBT?

Igors TOVPEŅECS

Visos gadījumos, kad teritorija ir viena, bet pretendentu uz to – vismaz divi (Latvijas gadījumā – latviešu nācija un krievvalodīgā kopiena), tad jautājuma taisnīgai izskatīšanai rūpīgi jāizsver visi "par" un "pret", un risinājumam jābūt stingrā saskaņā ar starptautisko tiesību normām. Atslēga risinājumam ir vēsture, pirmkārt, samērā nesenā vēsture, kad starptautisko tiesību normas jau pastāvēja un risinājās notikumi, kuru rezultātā radās pašreizējais stāvoklis Latvijā.

Krievvalodīgā sabiedrība, neinteresējoties par latviešu nācijas likteni, prasa pēc līdztiesības. Vai iespējama līdztiesība, ja tiktu apmierinātas krievvalodīgās sabiedrības, kas ir puse no pašreizējiem Latvijas iedzīvotājiem, pretenzijas? Jautājums – kā Latvijā varēja rasties tāds krievvalodīgo ieceļotāju skaits? Vēl samērā nesen, neilgi pirms kara viņu Latvijā bija tikai 11%. Tā bija likumīgā minoritāte, kas pārvaldīja latviešu valodu. Bet pašreizējais krievvalodīgo skaits Latvijas zemē varēja ienākt caur "neatļautu ieeju". Notikušais ir "jaukā" padomju perioda sekas. Kā izskatās stāvoklis, vērtējot to no reālās līdztiesības pozīcijām?

1. Jebkāda līdztiesība tiek pārkāpta jau ar to vien, ka, ienākot šai zemē, krievvalodīgie prasa, lai šīs teritorijas puse piederētu viņiem. To viņi cenšas panākt, nemitīgi paši klaigādami, vietējiem kangariem un ārzemju "draugiem" piebalsojot, par savām "neatņemamajām tiesībām" dzīvot šajā zemē un iegūt tās "likumīgo" pilsonību. Dabiski, ka latviešu nācija šajā variantā zaudē tik daudz, cik iegūst pretējā puse.

2. Ja ieceļotāji no Krievijas un pārkrievotie citu republiku iedzīvotāju slāņi, kuri veido Latvijas krievvalodīgo kontingentu, pieprasa sev garantētu iespēju saglabāties Latvijā kā etnosam, tad šādai pašai iespējai ir jābūt arī latviešu nācijai kādā citā vietā. Bet vai šāda vieta ir? Jautājums ir retorisks, jo, protams, citas šādas vietas latviešiem nav. Latvija ir vienīgais tāds "pleķītis". Tāpēc starptautiski tiesiskās normas aizstāv latviešu nācijas pašnoteikšanās tiesības šajā zemē. Tas nozīmē, ka latviešu nācija ir vienīgā, kam pieder tiesības valdīt Latvijā. Citiem etnosiem (izņemot Latvijas likumīgo mazākumtautību lībiešus – *red. piez.)* šādu tiesību nav. Stabilitāte var pastāvēt tikai tur, kur nacionālais faktors ir dominējošs, noteicošs, balstīts uz nāciju pašnoteikšanās principa pamata. Tur, kur tas tā nav, neizbēgami rodas starpnacionāla spriedze, veidojas "karstie punkti" (Balkāni, Ziemeļīrija, Turcija u.c.).

Aktuāls jautājums ir saistīts ar asimilāciju. Abas puses – gan latviešu nācija, gan krievvalodīgo kopiena – to uzskata par vienādi nepieņemamu, sev nāvējošu. Cik tas ir pareizi? Pirmkārt, noskaidrosim, kādēļ vienā gadījumā tiek minēta "nācija", bet otrā – "kopiena"? Nācija ir cilvēku kopums, kas vēsturiski ir izveidojies šajā zemē un kuram šī ir vienīgā, etniskā teritorija. Otrajā gadījumā – kopiena arī ir cilvēku kopums, bet kādas citas nācijas daļa ar citu etnisko teritoriju, kas vēsturiski izveidojies citas nācijas zemē. Līdz ar to asimilācija latviešu nācijai Latvijā ir nāvējoša, jo šādā gadījumā tā beidz pastāvēt. Bet krievvalodīgo kopienas asimilācija nav nāvējoša krievu nācijai.

Vilinājums piesavināties Latvijas zemi ir neparasti liels. Tādēļ tiek atbalstīts un palielināts krievvalodīgo kontingents Latvijā, pēc iespējas uzturot un uzkurinot tā ambīcijas.

Vilinājums piesavināties Latvijas zemi ir neparasti liels. Tādēļ tiek atbalstīts un palielināts krievvalodīgo kontingents Latvijā, pēc iespējas uzturot un uzkurinot tā ambīcijas. Protams, šā mērķa īstenošanai ir svarīgi, lai pēc iespējas vairāk savējo iekļūtu visu līmeņu varas orgānos. Kad viņu visos varas orgānos, arī Saeimā, būs pietiekami daudz, tad visus jautājumus, viņi varēs izlemt ar vienkāršu balsošanu. Tādējādi uzspiežot Latvijai, piemēram, otru valsts valodu, "savējie" varēs arī parakstīt nāves spriedumu latviešu nācijai.

Vēl "Atmodas" laikā tika izvirzīta tēze par to, ka tiesību spēkam jābūt stiprākam par spēka tiesībām. Tam bija jākļūst par to pamatu, kas nodrošinātu Latvijas kā tiesiskas valsts dzīvotspēju. Tieksmi uz šādu valsti iezīmēja pati "Atmoda". Toreiz šī tēze tā arī palika tikai abstrakcija. Reāli pie varas nāca veikalnieki – šī vārda visplašākajā nozīmē –, kas tagad veido Latvijas kangarisko vadību. Ja piepildīsies tas, kas šeit minēts, tad latviešu nācija tiks nostādīta savas bojāejas priekšā. To neglābs ne Eirosavienība, ne NATO, ne padomdevēji, ne draugi. **Latvieši, mostieties! Tikai ar jūsu aktivitāti būs iespējams saprast, ka glābiņš meklējams tikai tiesiskumā, iedzīvinot to valsts dzīvē un caur to glābjot latviešu nāciju un nodrošinot tai stabilu nākotni. Tad mums nebūs bīstami ne klaji ienaidnieki, ne liekulīgi "draugi", ne kosmopolīti, ne šovinisti, ne vietējie kangari.** ❖

* Redakcija šo rakstu ir publicējusi saīsinātu

PASAULES ZIŅA

Britu valdība aicina pusaudžus pievērsties orālajam seksam

Pusaudžu, kuri vēl nav sasnieguši 16 gadu vecumu, seksuālās audzināšanas programma, kuru atbalsta Lielbritānijas valdība, aicina eksperimentēt ar orālo seksu

Programmas galvenais mērķis, kā raksta "The Times", ir samazināt pusaudžu grūtniecības, jo Lielbritānijas rādītāji ir vieni no augstākajiem Eiropā. Programmas organizatori nolēmuši skolēniem skaidrot, ka pastāv arī cita līmeņa intīmās attiecības un ka orālais sekss ir tikpat pilnvērtīgs, cik dzimumakts.

Pagaidām šīs Lielbritānijas veselības aizsardzības un izglītības ministrijas atbalstītās programmas ietvaros tiek apmācīti aptuveni 100 000 skolēni trīs procentos Lielbritānijas skolu. Programmas organizatori apmāca skolotājus, sagatavojot viņus ar seksu saistīto jautājumu apspriešanai.

Ģimenes vērtību aizstāvji uzskata, ka šāda veida izglītības programma rada tikai pretēju efektu, kas skolēnos izraisa vēl lielāku seksuālo interesi.

Savukārt seksuālās izglītošanas programmas menedžeris Džons Riss saka, ka viņam patīk atklāt bērniem seksa pasauli. "Mēs bērniem stāstām, ka pastāv dažādi veidi, kā veidot attiecības ar pretējo dzimumu, – un runa nav tikai par seksu."

Laikraksta "The Times" pielikumā "Times Educational" publicēta vēstule, kuru rakstījusi Donkasteras vidusskolas skolotāja Linda Braina. Viņa nesen apmeklēja seksuālās izglītošanas kursu. Savā vēstulē Braina raksta, ka viņai ir pretīgi ar skolēniem apspriest orālā un anālā seksa jautājumus. "Es biju vienkārši satriekta. Vai tiešām mūsu profesijas cilvēkiem ir jāatbild uz šādiem jautājumiem?!"

Turklāt, kā uzsver Linda, šajos kursos nav paredzēts runāt par atbildību vai seksuālo attiecību emocionālo pusi. "Šāda priekšmeta pasniegšana vēl vairāk pastiprina nepilngadīgo seksuālo aktivitāti," viņa piebilda.

NEWSru.com

AUGSTĀKO SODA MĒRU ESAM PELNĪJUŠI MĒS

Līga DIMITERE

Janvārī Blaumaņa ielas pastā stāvēju rindā. Uzmanību piesaistīja žurnāla "Privātā dzīve" sarkanais vāks, uz kura divi puiši skūpstījās. Manu sirdsapziņu dedzināja kauns un viens vienīgs jautājums: ko darīt?

Iepērkoties jaunajos veikalos, jau bija pierasts no "plikajām vecenēm" novērsties. Bet pirms pāris nedēļām uz Barona centra "Rimi" veikalu biju paņēmusi līdzi savu astoņus gadus veco dēlu. Pie žurnālu stenda meklējām kādu žurnālu bērniem. Dēla interesi piesaistīja arī augšējais plaukts. Atkal mani pārņēma kauns un neziņa. Paguvu tikai pateikt, lai novēršas.

Kādā "Narvesen" veikalā jau iegāju ar apņēmību rīkoties. Palūdzu papīru un zīmuli. Man vaicāja, ko es taisoties darīt. Sacīju, ka man jāsarēķina, cik maksā visi seksa žurnāli kopā, jo gribu tos nopirkt. To vidū bija arī kāds žurnāls ar diviem vīriešiem un pusaudzi. Par ko gan bija jāsēž Eisakam, ja šīs lietas atklāti reklamē? Samulsuši pārdevēji tramīgi mani vēroja. Tad pienāca veikala vadītājs ar vēl kādu vīrieti, sacīja, ka tā pierakstīt nedrīkstot un veikala telpas man esot jāatstāj.

Nākot mājās, apstājos pie kāda kioska un parunāju ar pārdevēju. Prasīju, kālab tik plašā klāstā uz tik maza vitrīnu laukuma jādemonstrē tieši seksa žurnāli un kas tos pērk? Viņa atbildēja, ka šo sortimentu vēl paplašinās un ka lielākoties tos pērkot pastāvīgie klienti – padzīvojuši vīrieši. Jaunieši pērkot mazāk. Bet vissāpīgāk viņai esot vērot pamatskolniekus, kas, reizēm pat nejauši pacēluši acis, sastingst mulsā aplūkošanā.

Ja es būtu miljonāre, nemitīgi izpirktu visus šos žurnālus un dedzinātu, kaut vai tā cīnoties ar šo nejaucību, kas nu arī pie mums pieņemta par normu. Sliktajos padomju laikos par to draudēja cietums.

Bērni un jaunieši pie mums nolikti kā lielā tirgū, kur tirgoņi tos pūlas padarīt par dažādu māniju un atkarību vergiem. Bērni savai dvēselei meklē dzīvību, bet uzduras nāvei. Viņi meklē maigu mīlestību, bet tiek baroti ar nešķīstību un meliem. Dievs iedeva mums brīvību, taču tā mūsu bērniem nolaupīja bērnību un ievainoja jaunību. Šai haosā cerēto laimi neguvuši, mūsu bērni meklē kaut ilūziju. Ļaunākajā veidā to rada narkotikas.

Es nevaru pieļaut, ka manu bērnu dzīvi izmanto nelietīgi. Redzot valdības un pilsoņu nespēju ar šo ļaunumu cīnīties, es jūtu, ka savu bērnu dēļ esmu māte teroriste.

Es lūdzu Latvijas Pirmās partijas ļaudis, sevišķi tos, kuriem šobrīd pieder vara, veikt šo varoņdarbu un panākt, lai netiklo attēlu žurnālus tirgotu īpašos, pret aklu sienu vērstos vai norobežotos stendos. Tas nekas, ka pazemota jutīsies to cienītāju minoritāte. Šobrīd tiek pazemoti visi.

Augstāko soda mēru esam pelnījuši mēs, Kristum ticīgie, kas to visu pieļaujam un neko nedarām. Narkotirgoņi ir tikai rezultāts. Perversais miesas kults, ar to saistītais bizness un dzīvesveids mūsu bērnus pie mākslīgās paradīzes meklēšanas noved likumsakarīgi. ❖

Pārpublicēts:
interneta portāls *www.delfi.lv*

6.martā plkst. 12.30 Doma laukumā notiek pikets pret vārda brīvības ierobežošanu *DDD* žurnālistiem. Atgādināsim lasītājiem, ka mūsu laikrakstam tiek liegtas preses akreditācijas darbam Saeimā un Prezidentes pilī. Bailes no *DDD* tiešā skatījuma un godīgā novērtējuma ir pārņēmušas pašas augstākās valsts galvas. Varas pārstāvju nekaunība ir likusi rīkot šādu piketu, lai pievērstu sabiedrības uzmanību kangaru-pederastu režīma amorālajai būtībai. Par sīkākiem notikumiem šā piketa laikā lasiet nākamajā numurā.

Jautrībai lasītājs var iedziļināties atsevišķos paskaidrojumos, kurus esam saņēmuši preses akreditāciju nepiešķiršanas sakarā. Proti, 22.janvārī Prezidentes preses sekretāre Aiva Rozenberga raksta īsi un konkrēti: "Šajā jautājumā lūdzam Jūs vērsties pie **Saeimas un Valsts prezidenta drošības dienesta vadības**." Nākamais ziņojums no pils ir pienācis 29.janvārī – no Saeimas un Valsts prezidenta Drošības dienesta štāba priekšnieka majora I.Kasparāna: "Informēju Jūs, ka Saeimas un Valsts prezidenta Drošības dienests neveic žurnālistu akreditāciju darbam Valsts prezidenta pilī. Pamatojoties uz likuma "Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem" 26.pantu, masu informācijas līdzekļi, saskaņojot to ar iestāžu, uzņēmumu un organizāciju institūciju vai pilnvarotajām personām, var akreditēt tajās savus žurnālistu, no kā izriet, ka žurnālistu akreditāciju darbam Valsts prezidenta pilī piešķir **Valsts prezidenta Kancelejā**. Saeimas un Valsts prezidenta Drošības dienests nav informēts par iemesliem, kādēļ Valsts prezidenta Kanceleja ir noraidījusi preses akreditāciju laikraksta *DDD* žurnālistēm." Visbeidzot 14.februārī saņēmām Valsts prezidenta Kancelejas vadītāja vietnieka Jura Ruško atbildi: "Atsaucoties uz Jūsu vēstuli, vēlos informēt, ka akreditācija laikraksta *DDD* žurnālistēm tika atteikta, pamatojoties uz **Saeimas un Valsts prezidenta Drošības dienesta** komandiera R.Rublovska ziņojumu. Iesaku interesēties pēc detalizētāka paskaidrojuma Saeimas un Valsts prezidenta Drošības dienestā."

Vai lasītājs spēja izsekot līdzi augsto amatpersonu domu gaitai? Daudzi brīnās un rauc degunus, kāpēc mēs Latvijā notiekošo saucam par kangaru-pederastu režīmu. Bet kādā vēl režīmā var notikt tik absurdas lietas, ka atbildīgās personas bailēs no jaunām žurnālistēm izliekas par beigtiem un atkratās no atbildības. Ko tad īsti slēpj prezidente savā pilī, ja tā ir slēgta neērtiem žurnālistiem? Vairai Vīķei-Freibergai ir steidzami jāmācās strādāt demokrātijas apstākļos vai arī jābrauc atpakaļ uz savu Kanādu pavadīt atlikušās vecumdienas! ❖

OKUPANTU PRESĒ

3.marta okupantu avīzē "Vesķi Segodņa" bija publicēts pārsteidzoši saprātīgs raksts ar nosaukumu ***"Zilais" vilnis trāpījis Daugavpili***.

Rakstā tiek pastāstīts, ka Daugavpilī kāds hakeris iekļuvis angliskā homoseksuālistu mājas lapā internetā un ieraudzījis, kā aptuveni 40 zināmi latgaļu puiši ir nodevušies kopošanās aktiem ar citiem puišiem. Šī ziņa strauji ir izplatījusies pa visu Daugavpili, daudzi ir sakopējuši sev pazīstamo erotiskās pozās izrādīto puišu fotogrāfijas *CD*. Vietējo "pornozvaigžņu" radinieki, uzzinājuši, ka drīzumā laikraksti gatavojas taisīt sižetus par šo tēmu, sacēluši lielu skandālu. Uzņēmumos bija redzami jaunie cilvēki ne jau no nabadzīgākajām ģimenēm, bet gan – kāds no "modeļiem" strādā valsts struktūrās, vairums mācas Daugavpils augstskolās.

Kā liecina zinātāji, Daugavpils "zilo zvaigžņu" komanda esot saformēta jau vasarā. Par piedalīšanos fotografēšanā ticis piedāvāts 300 ASV dolāru. Šādi tādi tipi esot staigājuši pa pilsētu un gandrīz uz ielas, ieraugot simpātisku fizionomiju, pierunājuši pamēģināt pastrādāt par "modeli".

Tālāk laikraksts "Vesķi Segodņa" raksta:

"Atklātais "netīrais noslēpums" izsauca šausmīgu šoku. Līdz tādam līmenim, ka vietējā jaunatne pat nolēma uzlūgt ciemos ideologu un noklausīties viņa viedokli šajā jautājumā. Starp citu, par šo ideologu kļuva pietiekami pazīstamais Aivars Garda, grāmatas "Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts" autors. Tieši viņu Daugavpils Universitātes studenti uzaicināja uz tikšanos 5.martā. (...) Amizanti, ka tieši pederastijas neatzīšana apvienojusi pašu sīkstāko nacionālistu un pašu krieviskāko pilsētu."

Par pareizo nostāju pret drausmīgo pederastijas propagandu "Vesķi Segodņa" ir pelnījis atzinību. Žēl, ka okupantu avīzes pamana un atspoguļo faktus par hosmoseksuālisma paplašināšanās industrijas traģisko bīstamību, bet latviešu – par to klusē. Iespējams, daudzas mātes un tēvi pat ļaunākajos murgos nespēj iedomāties, ka viņu mīļais dēliņš ir pierunāts par labāku vai sliktāku samaksu uzsākt pederasta gaitas. Latviešu avīzes un žurnāli taču ir pilni ar rakstiem, ka homoseksuālisms esot normāla, interesanta un atzīstama lieta...

Aivars Garda tik tiešām 5.martā bija Daugavpilī, lai runātu par homoseksuālisma bīstamo izplatību. Par to lasiet nākamajā avīzes numurā. ❖

Gribējām veidot reportāžu par Latvijas lauksaimniekiem, liekot viņus kā piemēru visiem pārējiem latviešiem, kuri bezdarbībā saliek rociņas un samierinās ar savu beztiesisko stāvokli savā Tēvzemē. Bet diemžēl raksts par zemnieku vienotību un taisnīgo nesamierināšanos ar valdības politiku, netapa, jo zemnieku protestu akcijas tā arī nenotika.

Vai tiešām arī zemnieki ir padevušies un noticējuši valdības tukšajiem solījumiem – apdulluši no neīsto grašu žvadzoņas nodevēju kabatās?

Cerēsim, ka ļoti drīz zemnieki un līdz ar viņiem visa latviešu tauta sapratīs, ka vienīgās izredzes uz cilvēka cienīgu dzīvi nākotnē, ir mērķtiecīgā, neatlaidīgā un vienotā cīņā par TAISNĪBU!

Laikraksta *DDD* redakcija sirsnīgi sveic mūsu žurnālisti Ilzi LIEPU sakarā ar spoži nokārtoto bakalaura grāda eksāmenu Latvijas Kultūras akadēmijā.

Mēs lepojamies ar Tevi, Ilze!

IZZIŅAI

Kā liecina socioloģiskie pētījumi, okupanti par visgrūtāk izpildāmo pienākumu uzskata valsts valodas zināšanu. Turklāt procentuāli to cilvēku skaits, kam latviešu valoda ir milzīgs slogs, pēdējo gadu laikā ir pieaudzis. Katrs ceturtais okupants uzsver savu piederības sajūtu Krievijai. Visciešākās saites ar *matušku* jūtot tie okupanti, kuru ienākumi ir lielāki. Tomēr tajā pašā laikā atgriezties Krievijā vairāk grib nabadzīgi cilvēki. Zinot, ka pašiem latviešiem pieder tikai 15% no visas Latvijas ekonomikas, varam tikai minēt, kad tiek plānots Latviju rusificēt pilnībā.

Kādā no okupantu "integrāciju" veicinošajiem socioloģisko pētījumu apkopojumiem ar nosaukumu "Ceļā uz pilsonisku sabiedrību" ir minēti iemesli, kāpēc tā saucamie nepilsoņi plāno iegūt Latvijas pilsonību. 73% no viņiem vēlas piedalīties Saeimas vēlēšanās, lai būtu iespējams balsot par sev tīkamu valsts varu. Katrs otrais no šiem nepilsoņiem ilgojas redzēt Latviju pievienotu Krievijai. Savukārt, divas trešdaļas nepilsoņu jeb okupantu, kas plāno iegūt pilsonību tuvākajā laikā, ir izpētījuši, ka tādējādi "Latvijas valsts viņus vairāk aizsargās un būs vieglāk atrast darbu, varēs pirkt zemi uz līdzīgiem noteikumiem kā pilsoņi". Šādi parādās "integrācijas" vājprātīgā būtība, kas paredz okupantu likumīgu šiverēšanu pa mūsu zemi, pakāpeniski atņemot latviešiem saimnieka statusu Latvijā

Atgādināsim, ka Latvijā kā jau kārtīgā "iebraucamā vietā" pilsonību var iegūt visi okupantu bērni, kuri dzimuši un dzīvo Latvijā pēc 1991.gada 21.augusta, kā arī personas:

· kuras legāli uzturējušās Latvijas teritorijā pēdējo piecu gadu laikā pirms naturalizācijas (uzņemšanas Latvijas pilsonībā) iesnieguma iesniegšanas;

· kuras prot latviešu valodu, zina Latvijas Republikas Satversmes pamatnoteikumus, Latvijas vēsturi un himnas tekstu;

· kurām ir legāls iztikas avots;

· kuras ir devušas solījumu par uzticību Latvijas Republikai;

· kuras ir atteikušās no citas valsts pilsonības.

Lai iegūtu pilsonību, tātad lemt par latviešu nācijas likteni, pirmām kārtām okupantam ir jāiztur latviešu valodas pārbaudījums, par kuru nav jāmaksā un kuru var kārtot vairākas reizes. Šā pārbaudījuma struktūra ir šāda:

1) Klausīšanās. Okupants klausās skaņu ierakstā dažus īsus tekstus un atzīmē darba lapā atbildes uz jautājumiem par to saturu.

2) Lasīšana. Okupants lasa pāris īsus tekstus, atzīmējot darba lapā atbildes uz jautājumiem par to saturu

3) Rakstīšana. Okupants aizpilda veidlapu ar 10 jautājumiem un raksta vēstuli (50-70 vārdu) par doto sadzīves rakstura tematu.

4) Runa. Okupants atbild uz 10 intervijas jautājumiem par sevi.

Pēc tam okupants nodeklamē Valsts himnu, noskaita Satversmes pamatnoteikumus un atreferē galvenos faktus Latvijas vēsturē.

Pēc šī pasākuma sekmīga nokārtošanas okupants ir kļuvis par, prezidentes vārdiem runājot, "latvieti" un tiesīgs lemt par dzīvi Latvijā. Ir jābūt pavisam aklam un dumjam, lai nesaprastu, ka pilsonības piešķiršana okupantiem ir holokausts pret latviešu nāciju, kas savā nežēlīgumā un cinismā pārsniedz žīdu tautas piedzīvoto. Ikviena tauta spēj atjaunoties, ja tā nav garīgi traumēta. Tieši tādēļ 4.maija režīms cenšas degradēt latviešu tautas dvēseli, liekot samierināties ar okupantu klātbūtni un pakāpeniski rusificējot. ❖

LASĪTĀJAS VĒSTULE

Rūgtā šokolāde

Latvija vienmēr ir lepojusies ar šeit ražoto šokolādi, melno balzāmu, šampanieti, rupjmaizi un šprotēm eļļā. Šie Latvijas produkti varētu būt kā vizītkarte – gluži tāpat kā, piemēram, Francijā siers. Dodoties uz ārzemēm, gandrīz vienmēr līdzi tiek ņemts kāds "Laimas" šokolādes izstrādājums, jo slava par tā lielisko garšu izplatījusies tālu aiz Latvijas robežām. Taču pēdējā laikā ne tikai es, bet arī daudzi mani draugi un paziņas pamanījuši, ka kaimiņvalstī Lietuvā ražotā šokolāde ir daudz garšīgāka un arī lētāka. "Laimas" šokolādes garšas kvalitātes pasliktināšanās notika līdz ar uzņēmuma īpašnieka maiņu, kuriem, acīmredzot, galvenais ir nevis produkta kvalitāte, bet peļņa. Vai gan citādi šokolādes ražošanā viņi izmantotu saldinātāju, nevis cukuru, kā tas tika darīts līdz šim? Tas, ka cukurs ir pārāk dārgs, nevar būt par attaisnojumu. Kādēļ tad leiši var atrast naudu cukuram, bet "mūsējie" nevar? Absurds un pretruna pretrunas galā – cukura ražošanas nozare Latvijā jālikvidē, jo nav rentabla, bet salduma ražotāji izmanto saldinātāju, jo cukurs ir pārāk dārgs.

Ēdot negaršīgās "Laimas" konfektes, domāju un nekādi nevaru rast atbildi uz rūgto jautājumu: "Kādēļ mums vajadzīgi valsts vadītāji, ja visur valda tāds bardaks (atvainojos par neliterāra vārda lietošanu)?" Mans priekšlikums ir atlaist prezidenti, Saeimu un Ministru kabinetu – sliktāk nebūs, varbūt pat labāk. Katrā ziņā ietaupīsim prāvu naudas summu, ko ik mēnesi izmaksājam algās liekēžiem, no kuriem nekāda labuma nav, bet sliktums gan.

Ausma KRŪMIŅA
Valmierā

DEKLARĀCIJA PAR LATVIEŠU LEĢIONĀRIEM OTRAJĀ PASAULES KARĀ

1998.gadā masu informācijas līdzekļos, ārvalstu valdībām, kā arī starptautiskām organizācijām tiek sniegtas aplamas ziņas, ka latviešu leģionāri, kas Otrajā pasaules karā Vācijas bruņoto spēku sastāvā cīnījās pret PSRS, ir bijuši hitleriskā režīma atbalstītāji.

Vēsturiskās patiesības un latviešu karavīru labās piemiņas sargāšanas nolūkā paziņojam:

20.gadsimta 30-tajos gados Eiropā izveidojās divas lielas totalitāras teroristiskas valstis. Šo valstu agresīvo mērķu realizēšana sākās ar t.s. Molotova – Ribentropa pakta noslēgšanu, kura rezultātā tika likvidēta Latvijas Republikas valstiskā neatkarība un to pārmaiņus okupēja kā PSRS, tā Vācija.

Okupācijas režīmi pieļāva daudzkārtīgus starptautisko tiesību normu un cilvēktiesību pārkāpumus un pat kara noziegumus pret Latvijas tautu.

Abas okupācijas varas pārkāpa 1907. gada IV Hāgas konvenciju par sauszemes kara likumiem un paražām, kas aizliedz okupētās valsts iedzīvotāju mobilizāciju okupētājas valsts armijā vai iesaistīšanu pusmilitāros darbos (konvencijas 52.pants). Abas okupācijas varas iesauca okupētās Latvijas pilsoņus savos bruņotos spēkos un iesaistīja dažādos pusmilitāros formējumos. Par izvairīšanos draudēja ieslodzīšana koncentrācijas nometnēs vai nāves sods. Rezultātā Latvijas pilsoņiem nācās Otrā pasaules kara laikā karot vienam pret otru.

Ja piespiedu atrašanās PSRS bruņoto spēku rindās netiek uzskatīta par Staļina asiņainā režīma atbalstīšanu, tad piespiedu atrašanos leģionāru rindās, kas karoja Vācijas bruņoto spēku sastāvā, šobrīd zināmi politiskie demagogi traktē kā Vācijas fašistiskā režīma atbalstīšanu, kaut gan latviešu leģiona iekļaušana Waffen-SS sastāvā nekādā ziņā nebija atkarīga no Latvijas pilsoņiem.

Latviešu leģionā tiešām zināma daļa Latvijas pilsoņu iestājās brīvprātīgi, bet tas notika tāpēc, ka PSRS 1940. – 41.gadā realizēja Latvijā genocīdu. Simtiem cilvēku tika nošauti bez tiesas sprieduma, desmitiem tūkstošu tika deportēti uz PSRS attāliem apgabaliem. Arī Vācija šajā laikā pieļāva kara noziegumus un genocīdu Latvijā, tomēr tie Latvijas pilsoņus skāra daudzkārt mazākos apjomos. Tāpēc zināma daļa Latvijas pilsoņu uzskatīja, ka, iestājoties leģionā, viņi aizsargā sevi un savas ģimenes pret jaunām PSRS masu represijām, kas vēlāk tiešām sekoja.

Leģionā iesaukto un brīvprātīgi iestājušos karavīru mērķis bija nosargāt Latviju no staļiniskā režīma atjaunošanas. Tie nekad nav piedalījušies hitleriešu soda akcijās pret mierīgajiem iedzīvotājiem.

Latvijas leģions līdzīgi Somijas armijai nekaroja pret antihitlerisko koalīciju, bet tikai pret vienu tās dalībvalsti – PSRS, kas attiecībā pret Somiju un Latviju bija agresors. Kad Vācijas bruņoto spēku virspavēlniecība mēģināja sūtīt leģionārus kaujās pret ASV, Lielbritānijas un Francijas bruņotajiem spēkiem, visi leģiona virsnieki un karavīri no tā kategoriski atteicās. Tāpēc Rietumu sabiedrotās valstis – ASV, Lielbritānija un Francija jau 1946.gadā noskaidroja latviešu un igauņu leģiona jautājumu un piešķīra leģionāriem politisko bēgļu statusu. ASV pārstāvniecība 1950.gadā atkārtoti deklarēja: "Baltijas Waffen SS vienības (Baltijas leģioni) pēc sava mērķa, ideoloģijas, darbības un karavīru kvalifikācijas uzskatāmas par īpašām no vācu SS atšķirīgām vienībām."

Latvijas kā okupētas valsts tiesības pret okupētājvalstu pieļautajiem starptautisko normu pārkāpumiem tās teritorijā nodrošina minētā Hāgas konvencija, kas nosaka, ka "karojošai pusei, kas pārkāpusi šos noteikumus, ir jāmaksā kompensācija."

Tāpēc Latvijas pienākums ir:

1. prasīt no okupētājvalstīm un to tiesību pārņēmējiem, lai tās saskaņā ar starptautisko tiesību normām samaksātu Latvijas pilsoņiem, to ģimenes locekļiem un mantiniekiem kompensācijas par zaudējumiem, kas tiem radušies sakarā ar prettiesisku mobilizāciju okupētājvalstu armijās;

2. rūpēties par latviešu karavīru goda un cieņas aizskārumu novēršanu Latvijā un ārzemēs. ❖

LIETUVIEŠI *PRET* EIROPAS SAVIENĪBU

Lietuvā referendums par pievienošanos vai nepievienošanos Eiropas Savienībai notiks pirms tāda paša pasākuma Latvijā. Balsojums Lietuvā noteikti ietekmēs arī latviešu domas.

Gluži tāpat kā daudzi latvieši nevēlas, lai Latvija kļūtu par ES dalībvalsti, arī mūsu brāļu tauta – lietuvieši uzskata, ka Lietuva, iestājoties ES, zaudēs savu Valsts Konstitūcijā garantēto neatkarību. Tāpēc vairākas sabiedriskās organizācijas, patriotiskās kustības, politiskās partijas un atsevišķi sabiedrības locekļi: Lietuvas Nacionālā Apvienība, Lietuvas Nacionāldemokrātiskā partija, Republikāņu partija un Lietuvas Nacionālā Jaunatnes līga, akadēmiķi, biznesmeņi un žurnālisti izveidojuši kustību ***"Par Neatkarīgu Lietuvu"*** un nākuši klajā ar deklarāciju, aicinot balsot pret Lietuvas iestāšanos Eiropas Savienībā.

Kustības "PAR NEATKARĪGU LIETUVU" deklarācijā teikts, citējam:

"Mēs nepieņemam apvainojumus un absurdo viedokli, ka Lietuva ir valsts, kas "ir ceļā uz Eiropu". Mums ne pie kādiem noteikumiem, nav jādodas kaut kur prom no savas Tēvzemes.

Lietuvas valsts ir, bija un vienmēr būs Eiropā – Eiropas vidū, starp Austrumiem un Rietumiem. Pats Augstākais novēlējis mūsu valstij šo atrašanās vietu, un mums tā stingri jānotur.

Mēs atbalstām starptautisko kooperāciju un aktīvu līdzdalību starptautiskās organizācijās, kas vairo mūsu valsts drošību ekonomisko stabilitāti, bet neprasa atteikšanos no suverenitātes.

Mēs esam kategoriski pret vienotas Eiropas valsts un vienotas Eiropas nacionalitātes izveidošanu. Uzskatām, ka pašreizējai Eiropas Savienībai, kas veidota uz internacionālisma un globālisma principiem, nav nākotnes. Gan lielajām, gan mazajām nācijām jāpanāk konsekventa attīstība, jākļūst stiprām un progresīvām bez savas unikalitātes un brīvības zaudēšanas.

Dalība Eiropas Savienībā ir nopietns apdraudējums suverēnas valsts tiesībām. Eiropas Parlaments ir radījis tādu situāciju, ka pat visnenozīmīgākajam ES tehniskajām regulējošajām normām ir lielāka vara kā nacionālajām konstitūcijām.

Iestājamies par Eiropu kā nacionālu valstu kopumu, kooperāciju starp Lietuvu un citām valstīm un tautībām, kas balstīta uz vienlīdzības principiem un līgumattiecībām.

· Dalība Eiropas Savienībā ir nopietns apdraudējums suverēnas valsts tiesībām. Eiropas Parlaments ir radījis tādu situāciju, ka pat visnenozīmīgākajam ES tehniskajām regulējošajām normām ir lielāka vara kā nacionālajām konstitūcijām. Pašreiz ES aizvien vairāk katras nacionālās valsts varas funkcijas tiek deleģētas pārnacionālām institūcijām, pār kurām nācijām nav nekādas kontroles, un tas Eiropu veido par federālu supervalsti.

· Tā kā dominē pārnacionālās institūcijas un centralizācija, vara un kontrole par valstī notiekošo vairs nav tautas rokās. Tas mazina vietējo iedzīvotāju iespējas ietekmēt valdību un tās politiskos lēmumus. Vēl vairāk – varas sadalījums Eiropas Savienībā rada pateicīgus apstākļus, lai lielvalstis varētu diktēt savus noteikumus tādām mazām valstīm, kāda ir Lietuva. Tādēļ Eiropas Savienībā demokrātijas princips – valstu vienlīdzība – ir pārkāpts ļoti rupjā veidā.

· Centralizācija, federālisms un ES pārnacionālo institūciju nostiprināšanās demokrātisko lēmumu pieņemšanas procesu izkropļo un dod iespēju transnacionālajām korporācijām un citām interešu grupām kontrolēt un ietekmēt politiskos procesus.

· Ja Lietuva piekritīs atteikties kontrolēt migrācijas politiku, nacionālā drošība, kultūras identitāte un politiskā kārtība tiks izjaukta un radīsies tādas pašas problēmas, ar kādām pašreiz saskaras Rietumeiropas valstis.

· Kriminālliikuma normu liberalizācija, ko pieprasa Eiropas Savienība, mazina valstu iespēju efektivitāti cīnīties ar kriminālo pasauli tādēļ, ka ES likumdošana neņem vērā katra reģiona īpašos apstākļus.

· Internacionālisms, neo-liberālisma tendences un svešas, materiālās kultūras izplatīšanās Eiropas Savienībā būs liels izaicinājums vietējām vēsturiskajām vērtībām – tādām kā ģimene, patriotisms, nacionālā identitāte un nacionālā valsts.

· Mehāniska Lietuvas likumdošanas pielāgošana Eiropas Savienības normām padara mūsu ierēdņu un iedzīvotāju iniciatīvu nederīgu, kā tas jau noticies vēstures posmos, kad Lietuvā vara bija svešzemnieku rokās. Ir ļoti svarīgi, ka Lietuva pati izvēlas savu attīstības modeli atbilstoši vietējiem apstākļiem. Ekonomisti sāk šaubīties, vai pat pašas varenākās ES valstis būs gatavas starptautiskai konkurencei, īpaši ar ASV, ja tās radikāli nemainīs savu pašreizējo ekonomikas politiku. Akli pieņemot bagāto valstu ekonomiskos likumus, mēs atņemam sev iespēju konkurēt ārzemju tirgos.

· ES piespiešana pieņemt negodīgos sarunu noteikumus būtībā iznīcinās Lietuvas lauksaimniecību un divām trešdaļām lauksaimnieku atņems vienīgo ienākumu avotu." ❖

LATVIEŠI!

Mudināsim okupantus aizbraukt no Latvijas ātrāk, pirms vēl nav pieņemts likums par Latvijas dekolonizāciju!

Mums atbrīvosies daudz ērtu dzīvokļu un labu darbavietu. Kamēr īpašumu attiecības vēl nav sakārtotas, visi okupanti nelikumīgi iegūtos īpašumus var pārdot, bet par saņemtajiem līdzekļiem iekārtoties uz dzīvi etniskajā dzimtenē.

Latviešu pienākums ir aicināt un kategoriski norādīt uz esošajām iespējām jau tagad repatriēties!

SAVIENĪBA-1,

ko vada **Nikolajs Gromovs**, palīdz repatriantiem iekārtoties Krievijā.

Adrese: ***Rīga, Artilērijas ielā 65a - 301***
tel. **7313746**